

باله بئيشكاهه كاه...

جبران خه ليل جبران

(وه رگيران)

پ.ی.د. مه حه مه د عه زيز سه عيد ...
له ئينگليزيه وه وه ريگيراوه

كوليتزي په روه رده ي بنه ره ت ، زانكوي سه لاهه دين -
هه ولير

هه ولير - ته موز ۲۰۲۲

ناوهرۆك

پيشه كى:

- به شى يه كه م: په ژاره ي بېده ننگ
به شى دووه م: ده ستى چاره نووس
به شى سېيه م: چوونه ناو مه زارگه
به شى چواره م: چراوگى سپى
به شى پېنجه م: زريان
به شى شه شه م: ده رپاچه ي ئاگر
به شى حه وته م: پيش كورسى مه رگ
به شى هه شته م: له نيوان مه سيح و عه شتار
به شى نوويه م: قوربانيدان
به شى ده يه م: رزگار كه ر

پيشه کی:

تہ مہ نم ھہ ژدہ سالان بوو کاتیک خۆشہ ویستی چاوه کانی کردہ وه، تیشکە جادوه کانی به پەنجە ئاگرینہ کانی بوّ یه که مجار له گیاندا، "سهلما کهرامی" یه که م ئافرهت بوو به جوانیه که ی له خه وه هلیستاندم، بردمیہ ناو باغی ئەوینی مەزن. رۆژەکان وه کوو خه ون دەرۆشتن، شه وه کانیش وه کوو ئاههنگی هاوسه رگری به سه ر ده چوون.

"سهلما کهرامی" ئەو که سه بوو به نموه نه جوانه که ی فیڤی جوان په رستی کردم، به ئەوینی نهینی خۆشہ ویستی بوّ ئاشکرا کردم، یه که م که س بوو گۆرانی شیعری ژیانی راسته قینه ی بوّ گوتم.

هه موو پیاویک یاده وه ری یه کم خۆشہ ویستی ده کاته وه و هه ولده دات ساته ناخۆشہ کان بینیتته وه به رچاوی، ئەو یاده وه ریانه ی له گه ل هه موو نهییه تاله کانی، ههستی قولی گۆری، دلّی خۆشکرد.

له ژیانی هه موو پیاویکی لاو دا، "سهلما یه ک" هه یه له ناکاو دهرده که وی و له ته مهنی به هاری دایه، تاکره وی ده گوازیتته وه بوّ ساته کانی به خته وه ری، شه وه کانی بیدهنگی پرده کات له مۆسیقا.

من له قولایی جهسته مدا زۆر هیلاکم، له و کاته وه ی گوئیستی خۆشہ ویستی بووم، له ناو بیر و خه یالما، له سروشتی ئاشکرا کردنی کتیبه کان و ئینجیل تیبگه م، ئەو خۆشہ ویستییه ی له لیوه کانی "سهلما" وه هاته به رگویم.

ژیانم له هۆشدا نه مابوو، به تال بوو وه کوو به ههشتی "تادهم". کاتیک "سهلما" م بینی وه کوو ستونی پرووناکی له پیشم وه ستابوو. "سهلما" وه کوو "حهوا" ی دلم بوو پری کردبوو له نهینیهکان و سه رنجهکان، وای لیکردم له مانای ژیان تیگه م.

یه که م "حهوا" وایکرد "تادهم" ئاره زومه ندانه به ههشت به جی بهیلئ، به لام "سهلما" وای لیکردم ئاره زوو بکه م بچه ناو به ههشتی خوشه ویستی بیگه رد، له سه ر بنه مای شیرینی و خوشه ویستی "سهلما"، به لام ئه وه ی به سه ر یه که م پیاو "تادهم" هات، به سه ر منیش هات، وشه ی ئاگرین که "تادهم" ی له به ههشت وه ده رنا، هه مان وشه بوو ترساندمی به ره و که ناری دره وشاوه پالینام له به ههشتی ئه وین دورکه ومه وه، به بی به ره له ستی هیچ فه رمانییک یان تامکردنی میوه ی داره ریگه پینه دراوه که.

ئه مرۆ دوای چه ندین سال، هیچ شتی که له و خه ونه جوانه بۆم به جی نه ماوه جگه له یاده وه ری ئازاری ده ورو پشتم، وه کوو باله نه بینراوه کان لیده دات، قولایی دلم پرده کا له خه م و په ژاره و فرمیسک ده رژی نیته ناو چاوه کانم. "سهلما" ی خوشه ویستم مرد و هیچ شتی که نه ماوه بو به رز راگرتنی یاده وه ره یه کانی جگه له دلی شکاوم و گووری ده وره دراو به داره کانی سه روو. ته نها ئه و دله شکاوه و ئه و گووره ماوه شایه تی "سهلما" بدات.

ئه و بیده نگیه ی پاسه وانی گوور ده یکا، مانای نهینیی خواوه ندی ناو کفن نابه خشی، خسه ی لقی داره کان که

ره گه کانیان توخمی جه سته ده مژن هیچ نهیئی گور نالیئت به هه ناسه ی نازاری دلّم، درامایه کی زیندوو که خوشه ویستی، جوانی و مردنی به سهردا تیپهر بووه. نای هاوریانی لاویم، نه وانه ی به ناو شاری بیروت دا بلاو بوونه ته وه، کاتیک به گورستاندا تیپهر ده بن، نزیک دارستانی سنه و به ره کان، زور به هیمنی یرون، با دهنگی پییه کانتان، مردوو ه کان بیزار نه کات، به بی فیز له لای گوری "سهلما" بوهستن و پیروزبایی له خاک بکه ن که تهرمی "سهلما" ی گرتوته باوهش، به شانازی وه ناوم بهینن، به خوتان بلین "هه موو هیواکانی جبران لییره وه کوو به ندی خوشه ویستی پشت ده ریاکان، لییره به خاک سپیردراوه. هه ر لییره هه موو هیواکانی له ده سندا، فرمیسه که کانی وشک بووه وه و زهرده خه نه ی له بیر چوو وه".

له م گوره وه خه م و په ژاره ی جبران له گه ل دار سنه و به ره کان نه شونما ده کات. له سهر نه م گوره، هه موو شه ویک، یاده وه ریه کان "سهلما" زیندوو ده کاته وه. نه وه ی دوینی شه پو لیک ی جوان له سهر لیوه کانی ژیان بوو نه مروش نهیئی کی بیدهنگه له قولایی زه ویدا. نای هه قالانی لاویم! به ناوی فریشته کان لیئان، ده پاریمه وه، نه وانه ی دلتان خوشه ویستی چیشتوه، چه پکه گول له سهر گوری خوشه ویسته که م دابنن، نه و گولانه ی له سهر گوری "سهلما" داده نیئ وه کوو دلوپه کانی خونا وایه که له چاوه کانی به ره به بیان ده رزین، ده که ونه سهر گه لای گولی وه ریوو.

به شی یه کهم : په ژاره ی بیده نگ

دراوسیکانم، به ره به یانی خوڅی لایتان له بیره، به داخن له تیپه ر بوونی، من یادی ده کهم وه کوو زیندانیه ک یادی شیشه کانی ده سته سهری به ندیخانه که ی ده کات. باسی سالانیک له ته مهنی نیوان مندالی بیتاوان و لاوی، وه کوو چاخی ئالتونی ده که ی. بیگه رد له زیندانی گرینگی دان، به لام من پپی ده لیم چاخی په ژاره ی بیده نگ که تو ی خسته ناو دلم، له گه لیدا نه شونمای کرد و ریگای ئازادی به ره و زانست و مه عریفه ت وعه قل نه دوزیه وه تا نه کاته ی خوڅه ویستی هات، ده رگاکانی دلی کرده وه، گوڅه کانی پرووناک کرده وه. خوڅه ویستی زمان و فرمیسه که کانی پییه خشیم. خه لکینه، باغه کان و گوله کانی ئورکید و شوینه کانی به یه کگه یشتن و جیژوانه کان، سوچی شه قامه کان یاد ده که نه وه و شایه تی یاریه کانتانه و گوئیان له چرپه ی بیتاوانانه، منیش هه روه ها شوینه جوانه کانی باکووری لوبنانم له یاده. هه رکاتیک چاوه کانم ده نووقینم، شیوه کانی سه رنج راکیش و گه وره یی شاخه کان ده بینم ، به سه ره رزی و گه وره یی داپوڅراون، هه ول ده دن بگن به ئاسمان.

هه موو جاریک، گوپییه کانم له بیستنی ده نگه ده نگی شار ده گرم، گویم له هه ناسه و هاژه ی پرووباره کان و خشه ی لقی دره خته کان ده بی. نه و هه موو جوانیانه ی ئیستا باسی ده کهم، ده میکه ده بیینم، وه کوو ئاره زووی مندل بو سینگ و مه مکی دایکی، رووح و گیانی بریندار کردوو،

من وهككو بازېك له ناو قه فهزه كه یدا بازار ده چيژئ،
ئه وكاته ی پۆلی بالنده كان ده بينی به بوشایي ئاسماندا
ده فېرن. ئه و شیوو و گردانه ئاگریان له خه یالم به رداوه،
به لام بیروكه كانی تالی، تورېکی بی هیوایی به ده وره ی
دلما ته نیوه.

هه موو جارېك ده چم بو كیلگه كان به بی هیوایی
ده گه ریمه وه، به بی ئه وه ی له بی هیواییه كه م تیگه م.
هه موو جارې كه ته ماشای ئاسمانی ره ساسی ده كه م،
هه ستده كه م دلّم ده گوشرئ. هه موو جارېك گورانى
بالنده كان و ئاوازی به هار ده بیستم، بازار ده چيژم، به بی
ئه وه ی هوّكاری بازار چيژینه كه م بزّانم.

ده لّین ئاسانکارییه كان پیاو به تال ده کات و به تالیش
گرنگی پینه دان له لای مروّف دروست ده کات. ئه م وته یه
راسته له لای ئه و كه سانه ی به مردویی له دایك بوون و
بونیان وه كوو كورپه له ی سه رما به ستوو وایه. به لام
كوری هه ستیار زور هه ست ده كا و كه م ده زانئ و بی
به ختترین كه سه، دروستكراوه له ژیر خوردا، چونكه به دوو
هیژ پارچه پارچه كراوه. هیژی یه كه م، به رزی ده كاته وه و
جوانی بوونی نیشان ده دات له نیوان هه ورېك له
خه ونه كان. دووه م هیژ، ده یه یئته خواره وه، به زه ویه وه
ده بیه ستیته وه، چاوه كانی پر ده كا له خول و ترس،
تاریکی به سه ردا زال ده كا.

گوشه گیری و ته نیایی، ده ستی ته لی موویی نه رمی
هه یه، به لام په نجه به هیژه كانی دل ده گوشئ، وای لیده كا

به خه م و په ژاره وه بخورئ. ته نيايي هاوبه شي خه مه و هاوبه شي خه يالاوي مه زنه.

گياني کور به ليداني په ژاره دا ده روات، وه کوو سه وسه ني سپي وايه، لوول ناييت. پيش هه لکردني نه سيمي به يان و پيش روژه لات دلي ده کاته وه، کاتيک سيپه ري شه و به سه ري دا هه لده کشي، گه لاکاني لوول ده کاته وه.

ئه گه ر ئه و کوره له يار ييه کاندا، گوراني يان هاوه ل يان هاوبه شي کي نه بي، ژپاني وه کوو زيندانيه کي خه مبار ده بي و ته نها توړي جالالوکه کان ده بيني و ته نها زيزه ي ميرووله کان ده بيستئ و هيچي ترنا.

ئه و په ژاره يه ي له کاتي لاويما وړينه ي پيده کردم، هوکاره که ي که مي رابواردن نه بوو، چونکه ده کرا هه مي، نه له که مي هاوه لان، چونکه ده کرا بيان دوژمه وه. ئه م هه موو خه م و په ژاره يه به نه خو شي ناو جه سته دروستبوو بوو، وايلي کردم ته نيايم خوشبوئ. ئاره زووي يار ييه کان و رابواردني له دلما کووشت.

باله کاني لاويم له سه ر شانه کانم لابر د و کردم ي به گو مه ئاويکي نيوان چياکان، له هيمنيه که يدا، سيپه ري جنوکه کان و ږهنگي هه وره کان و دره خته کان نيشان ده دات، به لام ناتواني ريگايه ک بدوژيته وه يو گه ياندني گورانيه کان به گوپي ده رياکاندا.

ئه وه ي پاسم کرد ژياني پيش هه ژده سالي م بوو. له ژيانما ئه و ساله وه کوو لووتکه ي چياکان بوو، به لام مه عريفه تي له ناخما هه ژاند، وايلي کردم له هه لبه زين و دابه زيني

ژیانی مروّف تییگه م. ئەو ساله جاریکی تر له دایک بوومه وه، ئەگەر نا، که سیک جاریکی تر له دایک بیئ وه کوو کاغه زیکی سپی به تال له ناو کتییی بوون دا وایه. ئەو ساله، فریشته کانی ئاسمانم له چاوی ئافره تییکی جواندا بینی، ته ماشایان ده کردم. ههروه ها، له دلی پیاوی شه رانیدا، شه یتانه کانی دۆزه خم بینی. ئەو پیاوه ی فریشته کان و شه یتانه کان له جوانیدا نابینئ و رق و کینه ی زیان له مه عریفه ت لا ده بردرئ و گیانی له به زهیی به تال ده بیئ.

به شی دووه م: دهستی چاره نووس

له به هاری ئه و سآله خۆشه، له بیروت بووم، باغه کان پر بوون له گۆله کانی نیسان، زهوی به گیای سهوز داپۆشرا بوو، وه کوو نهینیه کانی زهوی بۆ ئاسمان ئاشکرا بوون. دار پرته قاله کان و دار سیوه کان، له سه ر شیوهی خۆریه کان و بووکه کان، سروشت ناردوونی بۆ به خشی نی ئیلهام به شاعیران و فراوانکردنی خه یالیان، جلی سپی گۆلی بۆنداریان پۆشیبوو.

به هار له هه موو شوینی ک جوانه، به لام به هاری لوبنان جوانترینیانه. خه یالی که به ده وره ی زه ویدا ده سوریتته وه، له سه ر لوبنان ده نیشیتته وه، له گه ل پاشاکان و پیغه مبه ران ئاخوتن ده کا، له گه ل پرووباره کان گۆرانی سروودی پیغه مبه ر سوله یمان ده ئی، له گه ل دره خته کانی ئه رزی مه زن یادی مه زنی رابووردوو ده کاته وه. بیروت به بئ قوری زستان و خۆلی هاوین وه کوو بووکی به هار وایه، یان وه کوو خۆری ده ریا وایه له که ناری جوگه له کان دانیشتوو، له ژیر تیشکی خۆر پیسته نه رمه که ی وشک ده کاته وه.

رۆژبکیان له مانگی نیسان، چووم سه ردانی هاوړییه کم بکه م، ماله که ی له شاره خنجیلانه که م دوور بوو. له کاتی قسه کردنماندا، پیاویکی ماقول ته مه ن نزیکه ی شه ست و پینج سالان هاته ژووره وه. هه ستامه سه رپی بۆ به خیره اتنی، هاوړیکه م پیاوه که ی پیناساندم گوتی،"

فارس ئەفەندی كەرامى " ، بە وشە سەر
 سوورھېنەرەكانى ناوى منىشى بە پياوھە كە گوت .
 پېرەمېردەكە ، بۆ ساتېك ، تەماشاي كردم ، پەنجەكانى
 بە ناوچاوانيدا هېنا وەكوو بلىي يادەوهرىهكانى وەبېر
 خۆي بەھىنېتەوہ . بەزەردەخەنەپەكەوہ گوتى " تۆ كوپرى
 ھاورپپەكى زۆر خۆشەويستى منى ، خۆشچالم
 لەكەسايەتى تۆدا ھاورپپەكەم بېنم . " وشەكانى كارى
 لېكردم ، سەرنجى بۆخۆي راکېشام ، وەكوو بالندەكان ،
 ھەستى ناو مېشك پالپاندەنى بۆ ھېلانەكانيان پېش
 ھەلكردنى زريان و رەشەبا .
 كاتېك دانېشتىن ، باسى ھاورپپەتى باوكمى كرد ، كاتېكى
 لەگەل باوكم بەسەر بردبوو وەبېر خۆي دەھېناپەوہ .
 پېرەمېردېك ئارەزوو دەكا بە يادەوهرىهكانى بگەرپتەوہ
 رپوژانى لاوى ، ھەرۈەكوو غەربېك ھەولدەدا بگەرپتەوہ
 ولاتەكەى . بەباسكردنى چىرۆكى رابووردووى دلخۆشبوو
 وەكوو شاعىر كە چىژ لە گوتنى شىعرەكانى دەبىنى .
 بەخەيال لە رابووردوودا دەژيا ، ھەنووكەش زۆر
 بەخېرايى دەروات ، داھاتووش بۆ ئەو نزيكبوونەوہپە لە
 گۆرى لەبىركراو . كاتژمېرېك پىر لەيادەوهرى كۆن تېپەربوو
 ھەرۈەكوو سېبەرى درەختەكان بەسەر گيادا . كاتېك
 " فارس ئەفەندى " ھەستا پروات ، دەستى چەپى لەسەر
 شانم دانا و بەدەستى راستى ، دەستى گوشىم ، گوتى "
 بېست سالاہ باوكتەم نەبىنيوہ " . " ھىوادارم جىي باوكت
 بگريوہ ، جار جار لە مالەوہ سەردانم بكەى " .

به سوپاسه وه به لپنم دا به هاورى دیرینه
 خوشه ویسته که ی باوکم، ئەم ئەرکه به جئ بهینم.
 پیره میرده که رویشت، داوام له هاوریکه م کرد زانیاری
 زیاترم له سەر ئەو پیاوه بداتئ. گوتی، "هیچ پیاویکی ترم
 له بیروت نه بینیه وه کوو ئەو، سامانه که ی ئەوی وا
 به به زهیی کردبئ و به زه بییه که ی ئەوی وا دهوله مند
 کردبئ. یه کیکه له و پیاوه ده گمه نانه هاتوته ئەم جیهانه،
 به جیی ده هیلی به بی ئەوه ی نازاری هیچ که سیکی دابئ.
 ئەم جوړه که سانه هه میسه غه مبارن و مافیان زه وتکراوه
 چونکه ئەوه نده زیره ک نین بتوانن خویان له که سانی تر
 پاریزن.

فارس ئەفه ندی ته نها کچیکی هه یه، هه لسووکه وتی
 وه کوو باوکی وایه، جوانی و نهرم و نیانیه که ی باسی
 لیوه ناکرئ، ئەویش غه مبار ده پئ چونکه سامانه که ی
 باوکی، ده بیات به ره و که ناری هه لدیری ترسناک."
 کاتیک هاوریکه م ئەم وشانه ی گوت، تییینیم کرد
 روخساری هه وراوی بوو. ئینجا به رده وام بوو، "فارس
 ئەفه ندی پیاویکی باشه و دلپکی بیگه ردی هه یه، به لام
 بئ توانایه، خه لکان وه کوو پیاویکی کویر نامازه ی
 پیده که ن. هه رچه نده کچه که ی شاناز و ژیره، به لام
 پابه ندی ریگای باوکیه تی، ئەم نهینیه له ژیانی باوک و کج
 دا به دی ده کرئ. ئەم نهینیه پیاویکی شه یتان ئاشکرای
 کرد، فیلی داشی شه ترنجه و سه روک قه شه یه و سه ری
 له ناو سیبه ری ئینجیل دا شاردوته وه. وا خو ی نیشان ده دا
 که به سوژه و خانه دانه. له سه ر خاکی ئایینه کان،

پیشره وی نایین دهکا. خه لکان دوای ده که ون و ده بیه رستن. وه کوو میگه له مهر خه لکان به ره و کوشتارگه ده بات.

ئه و سه روک قه شه یه برازایه کی هه یه ، دلی پره له برق و کینه و گهنده لی. زوو یان دره نگ پروژیک دیت برازاکه ی له لای راستی و کچی فارس ئه فندی له لای چه پی داده نی، به دهستی شهیتانی چه پکه گولی هاوسه رگیری ده خاته سه ر سه ریان، کچیکی پیگه رد ده به سنتینه وه به که سیکی پیسی بی ره وشت، دلی پروژ ده خاته باوه شی شه. ئه وه هه موو زانیارییه کانه ده توانم پیت بلیم ده باره ی فارس ئه فندی و کچه که ی، تکاده که م پرساری ترم لیمه که."

ئه مه ی گوت و پرووی به ره و په نجه ره که وه رگیرا، وه کوو ئه وه وابوو له خه یالیدا هه ولبدات کی شه ی بوونی مروف چاره سه ر بکات له سه ربنه مای به ستنه وه ی به جوانی گه ردوون.

که مالی هاوری که م به جیهیشت ، پیمگوت له پلانمدایه له چه ند پروژی داهاتوو دا، سه ردانی فارس ئه فندی بکه م، بو به جیهینانی به لینه که م و ریزگرتن له هاورییه تی نیوان فارس ئه فندی و باو کم. بو چه ند چرکه یه ک ته ماشای کردم، تیبینی گورانی پروخساریم کرد وه کوو ئه وه وابوو ئه و وشه سادانه ی درکاندم بیرو که یه کی تازه ی به خه یالدا هیئابی. راسته وخو نامویانه ته ماشای چاوه کانمی کرد، ته ماشا کردنیکی خوشه ویستی، به زه یی و ترس- بینینی پیغه مبه ر که پیشبینی پرود او هه کان دهکا،

هیچ که سیکی تر نایبینی. لیوه کانی له رزی، که رویشتم
به ره و ده رگا، هیچی نه گوت.
ئه م ته ماشا کردنه غه ریه، له دلّما مایه وه، له مانا که ی
تینه گه یشتم تا ئه و کاته ی له جیهانی شاره زاییدا
پیگه یشتم. ئه و کاته ی دلّه کان له یه کتری تیده گه ن،
خه یاله کان به مه عریفه ت ده وله مه ند ده بن.

به شی سییه م: چوونه ناو مه زارگه

له ماوهی چند روژژیکدا، ههستی به ته نیایی به سه رمدا زالبوو، بهرگی تاریکی کتیه کان ماندوی کردبووم، گالیسکه یه کم به کری گرت، به رهو مالی فارس ئه فه ندی روپشتم. کاتیگ گه یشتینه دارستانی سنه و به ره کان، خه لکانیکی زور بو سه یرانکردن له وی بوون، شوفیری گالیسکه که لای داو ریگیاهه کی تاییه تی گرت به ره، به درپژایی ریگاکه له ههردوو لاهه، درهخته کانی سه فساف سییه ری کردبوو. تییه ریوون به و ریگیاهه دا، جوانی گیای سه وز به دی ده که ی، رهزی ترییه کان، رهنگه کانی گوله کانی نیسان، دل حه یران ده که ن.

دوای چند خوله کیگ، گالیسکه که له پیش مالیکی داپراو وهستا، له ناوه راستی باغیکی جواندا دروستکراوه. بونی گوله کان و گاردنیا و یاسه مین هه وایان پرکردبوو. له گالیسکه که دابه زیم، چوومه ناو باغه که، فارس ئه فه ندپم دیت، به ره و پیلیم ده هات. بردمیه ناو مالله که ی، پر به دل به به خیره اتنی کردم، له ته نیشتم دانیشتم، ههروه کوو باوکیکی دلخوش، کاتیگ کوره که ی ده بینئ. گه لی پرسپاری ده رباره ی ژیانم به سه رمدا باراند، له سه ر داهاتوو و ئاستی خویندتم. وه لامم دایه وه، ده نگم به جوش و خروش و پر له هیوا بوو. زهنگی سروودی سه ره رزی له ناو گوپمدا ده زه نگیاهه وه، سه ولی هیوای خه ونه کانم له ده ریای هیمن دا لیده دا. له ناکاو ئافره تیگی جوان، جلیکی ئاوریشمی سپی نیایی له به ردابوو له پشت

په رده مه خموريه که ی ده رگا که وه ده رکه وت، به ره و پروم هات. فارس ئه فندی و من له سه رکورسيه کانمان هه ستاین.

پیره میرده که گوتی، "ئه وه سه لمای کچمه". منی پیناساند، گوتی "رؤژگار هاورییه کی کۆنی بۆ هیناومه ته وه له که سایه تی کوره که یدا". سه لما بۆ ساتیک تیی پروانیم، گومانی ده کرد میوانیک هاتوته ناو مالیان. کاتیک ده ستیم گرت، وه کوو سه وسه نی سپی وابوو، ته زوو په کی نامۆ، دلی کون کردم.

هه رسیکمان به بی ده نگی دانیشتن، وه کوو ئه وه ی سه لما خه یالی ئاسمانی هینابیته ژووره وه، شایسته ی ریزه. کاتیک هه سته بیده نگیه که کرد، زه رده خه نه په کی بۆ ناردم، گوتی "زۆر جار باو کم چیرۆکه کانی لاوی خۆی و رۆژانی رابووردوی که له گه ل باوکت به سه ر بردوه بۆ باس کردوم. ئه گه ر باوکت بۆی باسکردبیت، ئه وه ئه م دانیشتنه په مان په که م دانیشتن نیه".

پیره میرد به شیوازی قسه کردنی کچه که ی زۆر دلخۆشبوو، گوتی "سه لما زۆر به سوژه، هه موو شتیک به چاوی خه یاله کانیه وه ده بینئ". ئینجا ده سته کرده وه به قسه کان، به هووشیاری و ژیرییه وه وشه کانی هه لده بژارد، وه کوو بلیی له که سایه تی من دا جادویه کی دۆزیبیتته وه، له سه ر باله کانی یاده وه ری، برديه وه بۆ ناو رۆژانی رابووردوو.

که ته ماشای کردم، هه ستم کرد خه ون به سالانی دواييم ده بینئ، هه روه کوو دره ختیکی به رزی به ته مه ن که به رگری

زریانه کان و خۆر هه لاتنی کردوو، سیبه ره که ی ده هاوێته
سه ر نه مامیکی بچووک، ئه و نه مامه خنجیلانه ی به
هه ناسه ی به ره به یان ده شنێته وه.

سه لما بیده نگ بوو، جار جار ته ماشایه کی ده کردم،
دوایش ته ماشای باوکی ده کرد، هه روه کوو بلێی دواین
به شی درامای ژیان بخوینێته وه. ئه و پروژه، کات له باغه که
خیراتر ده رویشته، له په نجه ره که وه ماچی زه ردی
جنۆکاوی خۆرئاوام له سه ر چیاکانی لوبنان ده بینێ.

فارس ئه فه ندی به رده وام بوو له سه ر باسکردنی
به سه رهاتی، منیش گویم لیگرتبوو، هاوبه شی
خۆشیه که یم ده کرد، ئه و خۆشیه ی خه مه کانی به دلخۆشی
گۆریه وه.

سه لما به چاوه غه مگینه کانی، له نزیک په نجه ره که
دانیشتبوو، قسه ی نه ده کرد، هه رچه نده زمانی ئاخوتنی
ئاسمانی هه یه، به رزتر له ده نگی زمانه کان و لیوه کان.
زمانیکی بیکووتاییه، هاوبه شه له نیوان هه موو
مروّقایه تیه ک، ده ریاچه یه کی هیمن، گۆرانی هاژه ی
رووباره کان راده کیشی بو قولایی خۆی و بیده نگیان
ده کات.

ته نها گیانمان له جوانی تیده گا، له گه لیا ده ژی و نه شونما
ده کا. به وشه کان بیرمان ده هه ژینێ ناتوانین باسی لیوه
بکه ین، هه ستیکه چاوه کان ناتوان بیان بینێ، وه ری
ده گری له و که سه ی تیبینی ده کات و له و که سه ی
ته ماشای ده کا.

جوانی راسته قینه له خه یالی ریزلینراوی ریزلینراوه کانه وه
 هه لده قولی، جه سته ده دره وشینیتته وه، هه روه کوو چۆن
 ژیان له قولایی زه ویه وه سه ره هه لده دا و بۆن و ره نگ
 ده به خشی به گۆل. جوانی راسته قینه هاوپه یمانیه کی
 ویزدانیه، پیی ده لپن خۆشه ویستی نیوان ژن و پیاو.
 ئایا گیانی من و سه لما ئه و رۆژه ی یه کترمان بینی به یه ک
 گه یشتن، هه ستم به رامبه ر سه لما وایکرد سه لما وه کوو
 جوانترین ئافره تی ژیر خۆر ببینم؟ یان ئایا به شه رابی لاوی
 مه ست بووم، ناشقی کردم به ئه وینیک هه رگیز بوونی
 نه بووه؟ ئایا لاویم چاوه کانی سروشتی کوپر کردوه،
 وایلێکردم خه یالی چاوه دره وشاوه کانی بکه م. شیرینی
 ده می، جوانی شیوه که ی، یان ئایا دره وشانه وه که ی،
 شیرینی و جوانیه که ی چاوه کانی کرده وه، خۆشی و
 ناخۆشی خۆشه ویستی نیشان دام؟
 ئه سته مه وه لامی ئه م پرسیارانه بده یه وه، به لام به راستی
 ده یلیم، ئه و کاتژمیره ی به سه رمان برد هه ستم به
 خرۆشیه ک کرد هه رگیز له پپشتر هه ستم پیی نه کردبوو،
 خۆشیه ک به ئارامی له دلما جیگیر بوو، هه روه کوو
 گیانیک به سه ر ئاوه کاندا ده خولیتته وه له کاتی دروست
 بوونی جیهان، هه ر له وه هه سته وه خۆشیو ناخۆشیه کانم
 له دایک بوون. کو تایی هاتنی کاتژمیریک به یه کتری بینین
 و سه لما و ئاره زووی ئاسان له په رستنی لاوی ته نیایی
 ئازادی کردم، وایکرد به ناو به ره وپیش چونی
 خۆشه ویستیدا هه نگاو بنیم.

خۆشه‌ویستی تاکه سه‌ربه‌خۆییه له جیهان، چونکه به‌جۆرێک گیان به‌رز ده‌کاته‌وه، یاسا‌کانی مرۆ‌قاپه‌تی و دیارده‌کانی سروشتی ناتوان بی‌گۆرن. که له‌سه‌ر کورسیه‌که هه‌ستام ب‌رۆم، فارس ئه‌فه‌ندی لێم نزیک بووه‌وه، به‌ ئاقلانه‌ گوتی، " کوره‌که‌م، ئیستا تۆ ب‌رێگای مالمان ده‌زانی، زوو زوو سه‌ردانمان بکه و وای دابنێ تۆ دێی بۆ مالی باوکت. وای دابنێ من باوکت‌م و سه‌لماش خوشکته‌".

ئه‌مه‌ی گوت و پرووی کرده سه‌لما بۆ د‌ل‌نیایی بوون له‌ وته‌که‌ی. سه‌لما به‌ جوله‌ی سه‌ری ره‌زامه‌ندی نیشان دا، ته‌ماشای کردم هه‌روه‌کوو که‌سیک ناسینیکی کۆنی دۆزیبێته‌وه.

ئه‌م وشانه‌ی فارس ئه‌فه‌ندی که‌رامی درکاندی، له‌ خۆشه‌ویستی‌هه‌که‌ی جه‌رگ ب‌ردا، منی شان به‌ شانی کچه‌که‌ی دانا. وشه‌کانی گۆرانی ئاسمان بوو به‌ هه‌ماهه‌نگی ده‌ستی پێکرد و به‌ خه‌م کۆتایی هات، گیانمانی به‌رز کرده‌وه بۆ جیهانی پرووناکی و گ‌ری سووتینه‌ر، وشه‌کانی په‌رداخێک بوو خۆشی و تالی پێبخۆیته‌وه.

ماله‌که‌م به‌جیه‌یشت، پیره‌مێرد تا کۆتایی باغه‌که‌ له‌گه‌لم هات، د‌لم وه‌کوو له‌رزینی لێوه‌کانی پیاویکی تینوو لێی ده‌دا.

به شی چوارهم: چراوگی سپی

مانگی نیسان به سه رچوو. بو بینینی جوانی سه لما ،
به رده وام سه ردانی مالی فارس نه فنه ندیم ده کرد، له ناو
باغه جوانه که، سه رنجدانی جوانیه که ی، زیره کیه
سه رسورهینه ره که ی، بیده نگی غم. هه ستم کرد
ده ستیکی نه بینراو به ره و "سه لما" م راده کیشتی.

هه موو سه ردانیکم، مانایه کی نویی جوانی سه لما ی
پیده به خشیم، هه ستی تیروانینیکی تازه ی گیانی شیرینی
ده دامی، تاوه کوو بوو به کتیبیک ده توانم له لاپه ره کانی
تیبگه م، ده توانم گورانی به شان و بالیدا بلیم، نه و کتیبه ی
هه رگیز خویندنه وه ی ته واو نابی.

نه و ئافره ته ی خواوه ندی جوانی گیان و جهسته ی
پیبه خشیوه، کراوه یه و نهینیشه، ئیمه ته نها به
خوشه ویستی لی تیده گهین، به ده ست لیدان هه ستی
پیده کهین، کاتیک باسی لیوه ده کهین وه کوو هه لم دیار
نامینی.

سه لما که رامی جهسته و گیانی جوانی هه بوو، به لام
چون بو که سیک باسی بکه م که هه رگیز نهیناسیوه؟ ئایا
مردو گورانی بولبول و بونی گوله کان و خره ی ئاوی
جوگه له کانی له بیره؟ زیندانیکه ر بارقورس کراوه به
زنجیره کان چون ده توانی دوا ی هه ناسه ی به ره به یان
بکه وی؟ ئایا بیده نگی له مردن به ئازارتر نیه؟ ئایا
گه وره بییم ریگره له باسکردنی سه لما به وشه جوانه کان
چونکه ناتوانم به ره نگی دره وشاوه کان باسی راسته قینه ی

بکه م؟ پیای برسی له بیابان نانی وشک ږهت ناکاته وه
ته گهر ئاسمان گه زو و بولبولی ئاسمانی به سه ردا
نه بارینئ.

سه لما له جلی سپی ئاوریشمه که پدا قه شهنگ بوو،
هه روه کوو پرووناکی مانگ که له په نجره کانه وه دپته
ژووره وه. به جیلوه و مؤسیقا ده رویشته. ده نگیکی نزم
و شیرین، وشه کان له لیوی به رده بوونه وه، هه روه کوو
خوناو له گه لای گوله کان به رده بڼه وه کاتیک شنه با
بیزاریان ده کا.

به لام وشه کان ناتوانن باسی هه ست و روخساری سه لما
بکه ن، کاردانه وه یه که م ئازاری ناوی، ږیک و پیکه یه
ساده که یه تی.

جوانی پرووخساری سه لما کلاسیک نه بوو، هه روه کوو
خه ونی ئیلهام به خش ناتوانی بیپوی و کوپی بکه ی به
فرشه ی وینه کیشه کان یان به دارده ستی په یکه ږ سازان.
جوانی سه لما له قژه ئالتونیه که ی نه بوو، به لکوو له
هه ستی بیگه ردی ده ور و پشتی بوو، له چاوه گه وره کانی
نه بوو، به لکوو له و تیشکه بوو لییان ده هاته ده ره وه، . له
سوری لیوه کانی نه بوو، به لکوو له وشه شیرنه کان بوو له
لیوه ی ده رده چوون، له گه رده مامزیه که ی نه بوو، به لکوو
له که م چه ماوه یه که ی بوو.

ئاپا سه لما له جوانترین شیوازی دابوو، یان له گیانی
بیگه ردی بوو، ده سوتا وه کوو چراوگ له نیوان زه وی و
ئاسماندا. جوانیه که ی وه کوو دیاری شیعر و ابوو. به لام

شاعیران که سانیکی دلخۆش نین، هه رچهند به رزیش
بینه وه. له ناو بهرگی داخراوی فرمیسه که کاند ده میننه وه.
سه لما بیرکه ره وه په کی قول بوو، نه ک قسه که ر،
بیده نگیه که ی جوریک له میوزیک بوو ده تبات بو جیهانی
خونه کان، گوئ له لیدانی دلی بگری، جنۆکه ی بیره کانی
بینی، که له به رامبه ری پراوه ستاون و ته ماشای چاوه کان
ده که ن.

غه میکی قوئی له ژیانیدا پۆشیبو، نامویی و که رامه تی
زۆر کردبوو، هه روه کوو درهخت له کاتی پشکوتنی
گوله کان له ناو ته م و مژی به ره به یاندا جوان ده نویئی.
غه م بیرو گیانی به یه که وه به ستبوه وه، هه روه کوو
یه کیکیان ئه وی تر له پوخساریدا بینی. دل هه ست به چی
ده کا و زرنگی ده نگه شاراوه کان ده بیستی. خوا دوو
جهسته ی له ناو یه ک جهسته دا دروست کردوه،
جیا کردنه وه یان جگه له ئازار و مهینه تی، هیچیتر نیه.

گیانی غه مبار کاتیگ له گه ل گیانیکی تری هاوشیوه ی
یه کده گری، هه ست به ئارامی ده کا، به خۆشه ویستی
یه کده گرن، هه روه کوو غه ریپیک دلخۆش ده بی به بینینی
غه ریپیک تر له ولاتی غه ریبان. ئه و ولاته ی له ناوه ندی
غه مباری یه کیان گرتوه، به سه ره رزی و خۆشی له یه کتری
جیا نابنه وه. ئه و خۆشه ویستیه ی فرمیسه که کان پاکی
کردۆته وه و هه ر به بیگه ردی و جوانی بیهاوتا ده مینیتته وه.

به شی پینجه م: زریان

رؤژبکیان فارس ئەفەندی بو نانخواردنی ئیوارە لە ماله کهی خوی بانگهێشتی کردم. گیانم برسی نانی خواوهند بوو که ئاسمان خستویه تیه ناو دهسته کانی سهلما، نانیکی گیانی کاتیکی دهیخوین دلمان برسیتەر دهکا. هەر ئەو نانه بوو که "قهیس" ی شاعیری عەرەب، دانتی و سوڤیا تامیان کردبوو و دلیانی له یه کتری دورخسته وه. نانیکی خواوهند له گەل شیرینی ماچه کان و تالی فرمیسه که کان ئاماده ی دهکا.

که گه یه شتمه مالی فارس ئەفەندی، سهلما له باغه که له سهر ته خته یه ک دانیه تبوو سهری نابوو دادره ختیکی ههروه کوو بووکیکی له جلی سپی ئاوریشمدا، یان ههروه کوو پاسه وانیک ئەوشوینه بیارژی.

به بیدهنگی و ریژه وه لیی نزیکی بومه وه، له ته نیشتی دانیه شتم، نه متوانی قسه بکه م، به بیدهنگی مامه وه، ئەوه ش تا که زمانی دله، به لام هه ستم کرد سهلما گوپی له بانگی بی وشه کانم بوو، چاودییری خیوی گیانم له چاوه کانی دا ده کرد.

له چه ند چرکه یه کدا پیره میرد که هاته دهره وه، وه کوو پیویست به خیره اتنی کردم. هه ستم کرد وه کوو بلیی پیروزیایی نهینی یه کگرتنی من و کچه که ی دهکا. ئینجا گوتی، خواردنی ئیواره ئاماده یه، منداله کانم با بچین نان بخوین. "هه ستاین به دوا ی که وتین، چاوه کانی سهلما دهره وشایه وه به ئەو هه سته تازه یه خرایه سهر

خۆشه‌ویستی که باوکی به وشه‌ی منداله‌کانم بانگی کردین ."

به ده‌وری میزه‌که دانیشتین و ده‌ستم‌انکرد به خواردن و خواردنه‌وه‌ی شه‌رابی کۆن، به‌لام گیانمان له جیهانیکی دوور ده‌ژیا، خه‌ونمان به داهاتوو و کاته سه‌خته‌کانی ده‌بینی.

سێ که‌سی جیاواز له بیر و را ، و یه‌کبوون له خۆشه‌ویستیدا، سێ که‌سی بی‌تاوان به هه‌ستیکی زۆر و مه‌عریفه‌تیکی که‌م، درامایه‌ک پیره‌می‌ردی‌ک ئه‌نجامی دا که کچه‌که‌ی خۆشه‌وه‌ی، گرنگی ده‌دا به خۆشگوزه‌رانیه‌که‌ی.

ئافره‌تیکی بیست سالان به په‌ژاره‌وه ته‌ماشای داهاتوو ده‌کا. پیاویکی لاو خه‌ون ده‌بینی و دلته‌نگه، ئه‌و پیاوه‌ی تاوه‌کوو ئیستا شه‌رابی ژیا‌نی نه‌خواردۆته‌وه، تامی رۆبه‌که‌شی نه‌کردوو. بگاته به‌رزترین ئاستی خۆشه‌ویستی و مه‌عریفه‌ت، په‌لام ناتوانی ژیا‌نی تی‌دا بگوزه‌رینی. هه‌رسی‌کمان به دلی ناسک دانیشتبووین، له‌ناو ئه‌و ماله‌ دایراوه‌دا ده‌مان خوارد و ده‌مان خوارده‌وه ، که‌چاوه‌کانی ئاسمان ده‌پیاراست ، به‌لام له بنی په‌رداخه‌کان تالی و ده‌رده‌سه‌ری، خۆی حه‌شار دابوو.

که خواردنمان ته‌واو کرد، یه‌کێک له خزمه‌تکاره‌کان بانگی لیک‌کردین و گوتی پیاویک له‌به‌رده‌رگایه ده‌یه‌وه‌ی فارس ئه‌فه‌ندی بینی. پیره‌می‌رد پرسی " ئه‌و پیاوه کییه؟"، خزمه‌تکاره‌که گوتی " نی‌ردراوی سه‌رۆک قه‌شه‌یه". ساتی‌ک له بی‌ده‌نگی، فارس ئه‌فه‌ندی چاوی پریه کچه‌که‌ی،

ههروه کوو پیغه مبهه ته ماشای ئاسمان ده کات بو زانینی نهیئی خواوه ند. ئینجا به خزمه تکاره که ی گوت " بابیته ژووره وه".

خزمه تکاره که رویشته و پیاویک به جل و بهرگی یونیفورم و سمیلکی گه وره، کو تاییه کانی لول دابوون و کردبوونی به توپ. هاته ژووره وه و سه لامی له پیره میرد کرد، گوتی " گه وره م، سه روک قه شه ی مه زن، گالیسکه ی تاییه ت به خو ی بو به ریژتان ناردووه و ده یه وی بو باسکردنی کاریکی گزنگ بتیینی ". روخساری پیره میرد هه وراوی بوو، زه رده خه نه که ی دیار نه ما. دوای چند چرکه یه ک لیم نزیک بووه وه، به ده نگیکی دوستانه گوتی، "هیوادارم که ده گه ریمه وه هه ر لیره مابیت، سه لما له م شوینه دایراوه له گه لتا کاتیکی خوش به سه ر بیا".

ئه مه ی گوت و به زه رده خه نه وه ته ماشای "سه لما" ی کرد ئه گه ر رازی بی. سه لما سه ری له قاند ، به لام کولمه کانی سوور هه لگه ران، به ده نگیکی شیرینتر له میوزیکی گیتار گوتی " باوکه، دلنیا به هه موو هه وه له کانم ده خه مه گه ر بو دلخوشکردنی میوانه که مان ".

سه لما ته ماشای گالیسکه که ی کرد، باوکی و نیردراوی سه روک قه شه ی برد، تاوه کوو دیارنه ما. به رامبه رم له دیوان که به ئاوریشمی سه وز داپوشرابوو دانیشته. سه لما له سه وسه نی چه ماوه به شنه بای به ره به یان بو سه ر فه رشیکی گیای سه وز ده چوو. ئاره زووی ئاسمانه که من وا به ته نیایی له گه ل سه لما دانیشتووم، به شه و له و

ماله جوانه‌ی ده‌وره‌ی دراوه به دره‌خته‌کان، بی‌ده‌نگی، خو‌شه‌ویستی، جوانی تییدا نارامی گرتوه. هه‌ردوو‌کمان بی‌ده‌نگ بوین، هه‌ریه‌که‌مان چاوه‌ریی ئه‌ویتری ده‌کرد قسه‌بکات، به‌لام ناخاوتن تاکه ریگه نیه بو له‌یه‌ک تیگه‌یشتنی دوو گیان.

شتیکی تر هه‌یه مه‌زنتر و بیگه‌ردتر له‌وه‌ی ده‌م ده‌ی درکینئ. بی‌ده‌نگی گیانمان پرووناک ده‌کاته‌وه و ده‌یچ‌ریپینئته ناو دل‌مان، له‌یه‌کتریان نزیک ده‌کاته‌وه. بی‌ده‌نگی گیانمان له‌جه‌سته‌مان جیاده‌کاته‌وه، له‌ناو خه‌یالی ئاسمانه‌کان سه‌ول لی‌ده‌ده‌ین، له‌به‌هه‌شتمان نزیک ده‌کاته‌وه. وامان لی‌ده‌کا هه‌ست بکه‌ین چیت‌ر جه‌سته‌مان به‌ند نیه، ئه‌م جیهانه هه‌وارگه‌ی کاتیه.

سه‌لما ته‌ماشای کردم، چاوه‌کانی ئاوینیه‌ی نه‌ینیه‌کانی دل‌ی بوو. به‌هیمنی گوتی، "بایروین بو ناو باغ له‌ژیر دار دره‌خته‌کان چاودیری مانگ بکه‌ین له‌پشت چیا‌کانه‌وه ده‌رده‌که‌وئ". به‌رازی بوونه‌وه له‌سه‌ر کورسیه‌که‌م هه‌ستم، به‌لام دوو دل‌ بووم. پیت وانیه باشته‌ لی‌ره بمینینه‌وه تاوه‌کوو مانگ هه‌لدئ، باغ پرووناک ده‌کاته‌وه، به‌رده‌وام بووم، "تاریکی دره‌خته‌کان گوله‌کان ده‌شاریتته‌وه، هیچ نابینن".

سه‌لما گوتی "ئه‌گه‌ر تاریکی دره‌خته‌کان گوله‌کان بشاریتته‌وه، خو‌شه‌ویستی ناو دل‌مان ناشاریته‌وه". ئه‌م وشانه‌ی به‌زمانیکی نامۆ درکاند. چاوی وه‌رگی‌را، له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌ماشای ده‌ره‌وه‌ی کرد. هه‌ربی‌ده‌نگ بووم، بیرم له‌ وشه‌کانی ده‌کرده‌وه، مانای راسته‌قینه‌ی

وشه کانیم هه لده سه نگاند. ئینجا ته ماشای کردم، هه روه کوو بلیی نیگه ران بوو له وهی گوتی، هه وڵ بدات به چاوه ته لیسماویه که ی وشه کان له گویم ده ره بهیئیی، به لام په روونی کاریگه ری وشه کان ی دووباره کرده وه، له ناو دلما چه سپاندنی بو هه تا هه تایه.

هه موو جوانیه ک و گه وره بیه ک له م جیهانه بیری ئه وینی پیاویک دروستی کردوو. ئه و شتانه ی ئیستا ده بیینی خه لکانی پیشوو دروستیان کردوو، پیش به ده رکه وتنی، بیروکه یه ک بووه له میشکی پیاویکدا، یان چرپه یه ک بووه له دلی ژنیکدا. ئه و شورشانه ی خوینی زوریان رشتوو، بیری پیاوی گوری به ره و نازادی، بیری پیاویک بووه له ناو هه زاران پیاودا. ئه و کاول کردنه ی ئیمپراتوره کان ی روخاند بیریک بووه له ناو میشکی تاکه کان. فیڕکردنه مه زنه که ی ژیان ی مروقایه تی گوری، بیروکه ی پیاویک بوو، ژیریه که ی له ده وروپشتی جیا کردبووه وه. یه ک بیروکه ئه هرامه کان ی بینا کرد، گه وره یی و شکومه ندی ئیسلامی دوزیه وه، بوو به هو ی سووتاندنی کتیپخانه ی ئه سکه نده ریه.

له شه ودا بیریک به خه یالدا دیت، به رزت ده کاته وه بو شکومه ندی یان وات لیده کا خۆت به ده سته وه بده ی. ئافره تیک به چاویک ته ماشات بکا، ده بیت به دلخۆشترین پیاوی جیهان. یه ک وشه له لیوه کان ی ئافره ت ده ریچی ، پیاو ده وله مه ند یان هه ژار ده کات.

ئه و وشه یه ی ئه و شه وه سه لما درکاندی ، له نیوان رابوردوو و داهاتوو دا به ندی کردم، هه روه کوو به له میک له ناوه راستی زه ریا چه قی بی. ئه و وشه یه ی له خه وی

لاوی و تهنیایی به ئاگای هیئام. خستمیه قوئاغیگ ، ژیان و مردن تیئی دا کاری خوئیان ده کهن.
که چوینه ناو باغ، بوئی گوئه کان تیگه ل به شنه با بوو، به بیدهنگی له نزیگ درهختی یاسه مین له سه ر تهخته په ک دانیشترین، گوئیما ن له هه ناسه ی خه وی سروشت ده گرت، هه ر له و کاته ش چاوی ئاسمان شایه تی دراما که مانی ده دا.

مانگ له پشت چپای سنین هاته ده ر، که ناری ده ریا و گرده کان و چپاکانی پرووناک کرده وه. له ناو دو له که دا، گونده کانمان ده بینی، له ناکاو له هیچه وه ده رده که وتن. له ژیر روئشناپی مانگ، جوانی "لوبنان" مان ده بینی.
شاعیرانی روژئاواییر، که باسی لوبنان ده کهن، وه کوو شوئیئیکی ئه فسانه ی له بیر کراو باسی ده کهن، له و کاته وه ی "داود" و "سوله یمان" و پیغه مبه ران روئیشتوون، ئه و کاته ی باغی "عه ده ن" له ده ست چوو، دوای که وتنه خواره وه ی "ئاده م و حه وا". بو شاعیرانی روژئاوا، وشه ی لوبنان ده ریرینیکی شاعیرانه و بخوری په رستگای مه زنه، په رستگای مس، تو په شووشه مه تینه کان دینیتته وه یاد، پاریزراون وه کوو ئه و مامزانه ی له دو لدا ده له وه یرن. ئه و شه وه من خه ونی "لوبنان" م له چاوی شاعیرانه وه دیت.
ده رکه وتنی شته کان به گویره ی هه ست و خرۆشی مرو ف ده گورین، جوانی و سیحریان تییدا ده بینین، راستیه که ی ئه و جوانی و سیحره له ناو خو ماندایه. ئه و کاته ی تیشکی مانگ له شان و مل و قو له کان ی "سه لما" ی دا، وه کوو په یکه ری عاج په نجه کان ی په یکه رساز هه لی که ندبئی

تاییهت به په رستنې خواوه ندى "عشتار" ی جوانی و
 خوښه ویستی. سهلما ته ماشای کردم، گوتی " بو وا
 بیده نگی؟"، " بوچی هه ندیک باسی رابوردوتم بو ناکه ی؟".
 به غه مزه یه ک ته ماشام کرد، بیده نگیه که م شکاند،
 لیوه کانم کرده وه، گوتم، " کاتیک هاتینه نا وره زه که، گویت
 له من نه بوو چیم گوت؟" نه و گیانه ی گوپی له چرپه ی
 گوله کانه، گوپی له گورانی بیده نگیه، ده توانی هاواری
 گیانم و نارامبوونه وهی دلم بیستی".

سهلما ده سته کانی خسته سهر ده م و چاوی، به ده نگیکی
 نزم گوتی، " به لئ گویم لیّت بوو- گویم له ده نگیک بوو
 له باوه شی شه وه وه هات و بهر غلبه غلبی پروژ که وت،
 رابوردوم و بوونی نیستم له بیر چووه وه- وه لامم دایه وه
 گوتم، سهلما، منیش گویم له تو بوو، گوتم، له جوشی
 زرینگی میوزیک له هه وادا، ته ختی سهری گه ردوونی
 هه ژاند."

سهلما که گوپی له م و شانه بوو، چاوه کانی و لیوه کانی
 داخست، زه رده خه نه ی دلخوشیه که بیم بینی، له گه ل غه م
 تیکه ل بوو، به هیمنی چرپاندی، " نیستا ده زانم شتیک
 هه یه به رزتر له ئاسمان، قولتر له زه ریا، ناموتر له ژیان و
 مردن و کات. نه وه ی پیشتر نه مده زانی نیستا ده زانم".
 له م چرکه سته دا سهلما له هاوری خوښه ویستر بوو، له
 خوشک نزیکتر بوو، له دلشیرینیک شیرینتر بوو.
 خوښه ویستی میراتی گیانی سه رنج راکیشه. نه گه رنا نه و
 سه رنج راکیشه له چرکه ساتیکدا دروست بووه، که
 هه رگیز له ماوه ی سالاندا دروست نابیت.

سهلما سهري هه ليري، ته ماشاي ئاسوي كرد، ئه و شوپينه چيای سونين و ئاسمان به يه كده گن، گوتي " دويني تو وه كوو برام بووي، هه ست به شتيك ده كه ناموتر و شيرينتر له كاريگهري برا. خو شه ويسته كي هه ستپينه كراو، ترس دل م پير ده كا له په ژاره و خوشي ". وه لامم دا يه وه، " ئه و هه سته ي ده مانترسييني، ده مان له رزييني، كاتيک به ناو دل ماندا ده روات، ياساي سروشته، ريگا نيشاني مانگ ده دا به ده وره ي زه وي دا بسوورپيته وه و خو ريش به ده وره ي خوادا بخولپيته وه ".

سهلما ده ستي له سه ر سه رم داناو په نجه كاني به ناو قژمدا جولاند. روخساري گه شايه وه، فرمييسكه كان له چاوه كاني رزان، وه كوو دلوپه كاني خووناو له سه ر گه لاكاني دره ختي سه وسه ن، گوتي " كي باوه ر به چيروكه كه مان ده كات- كي باوه ر ده كا كه له م ساته دا ئيمه زال بوين به سه ر ته گه ره كاني گومان؟ كي باوه ر ده كا كه مانگي نيسان بو يه كه مجار ئيمه ي به يه كتری گه ياند. ئه و مانگه ئيمه ي له ريزي ريزه كاني ژيان وه ستاند و دانا؟ كاتيک سهلما قسه ي ده كرد هيشتا ده ستي هه ر له سه ر سه رم بوو، ئه و ده سته ي سه ر سه رم و ئه و په نجانه ي له ناو قژمدا بوون گه لي مه زنتر بوون له تاجي شاهانه و سه روه ري مه زن.

وه لامم دا يه وه: " خه لك باوه ر به چيروكه كه مان ناكات چونكه نازانن كه خوشه ويسته ي تاكه گوله پيده گات و بونه كه ي بلاو ده كاته وه به بي هاوكاري وه رزه كان، به لام ئايا مانگي نيسان بوو بو يه كه مجار ئيمه ي به يه كتری

گه یاند ؟ ئایا ئەو ساته بوو ئیمه ی له ڕیزی ناو ژیانى ڕیژاندا به ند کرد؟ ئایا خواوه ند نه بوو گیانمانى له یه کتر نزیك کرده وه و له پيش له دایک بوون ههردوو کمانى له نیو شه وان و ڕۆژاندا به ند کرد؟ ژیانى پیاو له ناو ڕه حمه وه ده ست پیناکا و هه رگیز به مردن کو تایی نایا. ئەم ناسمانه پره له ڕووناکی مانگ و ئەستیره کان، به خو شه ویستی گیان تییینی خه یال چۆل نابیت.

کاتیك سه لما ده ستى له سه ر سه رم هه لگرت، هه ستمکرد له رزینییكى کاره بايى له ره گه کانى قژمه وه ده رچوو، له گه ل شنه باى شه و نیکه ل بوو. وه کوو په رستى ته رخانکراو، له کوشتارگه ی مه زارگه پیرۆزبايى لیده کرى. ده ستى "سه لما" م گرت، لپوه ناگرپنه کانم له سه ردانا، ماچيکى دريژم کرد، ياده وه ريبه ک دلمی توانده وه، گیانى شیرینى له خه وه ستاند.

هه رساتیک تپه رده بوو ، هه موو خوله کيکى ، سالیك له خو شه ویستى بوو. بیده نگی شه و، ڕووناکی مانگ، گوله کان و دره خته کان وایلیکردین هه موو راستیه کان له بېر بکه یین، جگه له خو شه ویستى. له ناكاو حيله ی ئەسپه کان و ده نگی چه رخه کانى گالیسکه که مان هاته به ر گوئى. له که وتتى دلگیر و به ربوونه وه له جیهانى خه ونه کان، بو ناو جیهانى سه ر سوور هیننه ر و ناخۆشى، زانیمان پیره میرد له سه ردانه که ی گه رایه وه ، هه ستاین، به ناو ره زه که دا ڕۆبشتین بو بینینى.

گالیسکه که گه یشته به رده رگای باغه که، فارس ئەفه ندی دابه زى، به ره و ڕومان هات، بو پيشه وه چه مابوه وه ،

ههروه کوو بلیی باریکی قورسی هه لگرتبی. له سهلما نزیکبوه وه، ههردوو دهستی له سهر شانی سهلما دانا، تیی دهروانی. فرمیسه که کان به سهر روومه ته چرچه کانیدا دههاتنه خواره وه، لیوه کانی، زهرده خه نه په کی زیز گرتبووی.

به ده نگیکی له رزۆک گوتی، "سهلمای خو شه ویستم، به مزوانه تو له باوهشی باوکت ده رده هیئن ده چپته باوهشی پیاویکی تر. به مزوانه چاره نووس له و ماله دایراوه ههلت ده گری و ده تبات بو جیهانی دادگا. ئەم باغه بو په ستانی پییه کانت تامه زرو ده بیت، باوکت بو تو ده بیت به پیاویکی نامو. ئەوه هه موو پروویدا، خوا به خته وهرت بکا.

سهلما ئەو قسانه ی بیست، روخساری هه وراوی بوو، چاوه کانی بهستی، ههروه کوو بلیی ههست به مردن بکا. هاواریکرد، ههروه کوو بالنده یه ک بخه یته خواره وه، نازار بچیرۆ و هه ل به رزی. ئینجا به ده نگیکی پچر گوتی، "تو چی ده لیی؟ مه به ستت چیه؟ بو کویم ده نیری؟

سهلما ته ماشای باوکی کرد، ده گهرا به داوی نهیئی ناو دلی باوکیدا. له چرکه یه کدا گوتی، "من له هه موو شتییک تییده گم، سهروک قه شه داوی منی لیترکرد، قه فه زی ئاماده کردوه بو ئەو بالنده بال تییکشکاوه. باوکه، ئەوه ئاره زووته؟

وه لامی باوکی هه ناسه یه کی قول بوو. به نهرمو نیانی "سهلما" ی پیش خویدا، برديه ماله وه، منیش له باغه که به وه ستاوی مامه وه، شه پۆلی سهر لی شیواوی لیی

ده دام، ههروه کوو لیّدانی ره شه با له گه لاکانی پایز. به دویان که وتم بو ژووری دانیشتن، بو ئه وهی ته ریق نه بیته وه، دهستی پیره میردم گوشتی، ته ماشای "سه لما"م کرد، نه ستیره جوانه که م، ماله که م به جیهیشت، گه یستمه کوّتایی باغه که، گویم لیوو پیره میرد بانگی کردم، گه رامه وه.

به لیوردنه وه دهستی گرتم، گوتی، "کورم، بمبووره، به فرمیسک پرشتن، ئیواره که تم تیّکدا. تکاده که م کاتیّک ماله که م چۆلده بی، سهردانم بکه ی، ئه وکاته ی به ته نیایی ده میّمه وه، پیویستیم پیّت ده بی. کورم، لاوی و پیری یه کناگرن، ههروه کوو به یانیا و شه و هه رگیز به یکنانگن. سهردانم بکه با یاده وه ریه کانی لاویم له گه ل باوکت به سهر بردوو به بیربیته وه. هه والی ژیانم بی، بلّی چیتر ئاماژه ناکا به کوره کان. که سه لما رویشت، به ته نیا ده میّمه وه، سهردانم ناکه ی؟.

کاتیّک ئه و وشه غه مگینانه ی گوت، به بیده نگی، ده ستیم گوشتی، هه ستم کرد فرمیسکی گهرم که وتنه سهرده ستم . به خه مه وه له چاوه کانی هه لده رژا و کاریگه ری مندالی تیّدابوو. هه ستم کرد به خه مه وه دلّم پارچه پارچه بوو. سهرم به رز کرد، ئه ویش فرمیسکی له چاوه کانمدا بینی، خوّی به ره و من چه مانده وه، ناوچاوانمی به لیوه کانی ماچکرد. مالتاوا، کورم- مالتاوا.

فرمیسکی چاوی پیره میرد، کاریگه رتر له فرمیسکی چاوی پیاوی لاو، چونکه پاشماوه ی ژیانه، له جه سته یه کی لاوازدا. فرمیسکی پیاوی لاو وه کوو خونا وایه له سهر

په پره ی گول، به لام فرمیسکی پیاوی به ته مه ن، وه کوو
گه لا زه رده کان وایه له یاده وه ری نزیکوونه وه ی زستان.
که مالی "فارس نه فه ندی که رامی" م به جیهیشت، هیشتا
ده نگی سه لما له گوئییه کانمدا ده زرنگایه وه، جوانیه که ی
وه کوو خپو به دوام که وت، فرمیسکی باوکی ورده ورده
له سهر ده ستم وشک ده بووه وه. روپیشتنه که م وه کوو
ده رکردنی "ئاده م" له به هه شت بوو، به لام "حه وا" ی دلم
له گه لم نه بوو تا هه موو جیهان بکا به باغی "عه دهن". نه و
شه وه ی جاریکی تر من له دایک بومه وه، هه ستم کرد بو
یه که مجار مردن ده بینم. خوړ چالاک ده بیټ، به
گه رمیه که ی کیلگه کان ده کوژی.

به شی شه شه م: ده ریچه ی ناگر

هه موو ئه و شتانه ی پیو له شه وی تاریکدا دهیکا به پروونی له پروژدا رهنگ ده داته وه. ئه و وتانه ی به تاییه ت ده گوتری به شیوه یه کی چاوه پروان نه کراو ده بن به قسه و باسی خه لک، ئه و کارانه ی ئه مپرو له گۆشه کانی ژووری ماله کانمان ده یشارینه وه، سبه ی به دهنگی به رز له شه قامه کان ده گوتریته وه.

خیوی تاریکی کاردانه وه ی مه به سستی کو بوونه وه ی سه روک قه شه "بولوس غالب" له گه ل "فارس ئه فه ندی که رامی"، ئه وه ی باسیان لی کردبوو له ناو هه موو دراوسیکان ده گوترا یه وه تا وه کوو گه یشته به ر گوپی منیش.

ئه وه ی ئه و شه وه له دیداری سه روک قه شه بولوس غالب و فارس ئه فه ندی که رامی باسکرا بوو، باسی که مده رامه تان و بیوه ژنان و هه تیوان نه بوو، به لکو مه به سستی سه ره کی ناردنی گالیسکه ی تاییه ت به سه روک قه شه بولوس غالب بو بردنی فارس ئه فه ندی، داخوای کردنی سه لما بوو بو برازای سه روک قه شه "مه نسور بیگ غالب". سه لما تا که مندالی فارس ئه فه ندی ده وله مه ند بوو، دیاری کردنی سه لما له لایه ن سه روک قه شه وه ته نها له به ر جوانی و قه درگرانی سه لما نه بوو، به لکو بو مه به سستی ده سته سه ردا گرتنی پاره ی فارس ئه فه ندی بوو، گه ره نتی دا بین کردنی سامانیکی باش،

داهاتوو په کی گه ش بو مه نسور بېگ مسوگه ر ده کا، ده یکا به پیاوړکی گزنگ له ناو کوومه لدا. سرکرده کانی ئایینی روژهلالات، ئامانجیان ته نها ده سلات فراوانکردن نه بوو، به لکو پیاوړسته هه ولبدن هه موو نه ندامانی خیزانیاں سرکه وتوو و چه وسینه ر بن. سه ره رزی شاراه به ریگای میرات ده چیت بو به ته مه نترین کور. به لام گه وره یی سرکرده ی ئایینه کان ده چیت بو براکانی و برازاکانی. هه رله بهر نه وه، قه شه ی کریستیانه کان و ئیمامی ئیسلام و قه شه براهام، وه کوو خشوکه کانی ده ریا، به نینوکه کانیاں، قوربانیه کان و نیچیره کان ده گرن، به فره ده مه کانیاں خوینه که یان ده مژن.

سه روک قه شه داوای ده ستی سه لمای بو برازا که ی کردبوو، تاکه وه لامی باوکی سه لما بیده نگی و فرمیسک رشتن بووه، نه یده ویست منداله تاقانه که ی له ده ست بدات. هه موو پیاوړیک هه لده له رزی کاتیک له کچه تاقانه قه ی جیا ده بیته وه، نه و کچه ی گه شه ی کردوووه، بووه به ئافره تیکی لاو.

په ژاره ی دایک و باوک کاتیک کچیان شوو ده کا یه کسانه به خوښی ژن هینانی کوپریان، چونکه کور نه ندامی تازه ده هینیته ناو خیزان، به لام شووکردنی کچ رویشتنه، له ده ست ده چئ.

فارس نه فه ندی به ناچاری، به بی ره زامه ندی داواکاری سه روک قه شه که ی قبولکرد، چونکه فارس نه فه ندی

برازای سەرۆک قەشە ی باش دەناسی، که پیاویکی ترسناکه، پیر له رِق و شەڕ و گەندەلێه. له لوبنان هیچ که سیکی ناتوانی بەرھەلستی ئارەزوه کانی سەرۆک قەشە بکات، چونکه هەرکسیک بەرھەلستی بکا، له سەر پێی خۆی نامینی، پله و پایه ی له ناو کۆمه لدا له دەست دەدات. چاو ناتوانی بەرگری تیریکی بکا کوون نه کرابی، دەست ناتوانی قەلغان هەلبگری ئەگەر نه پیردرا بی.

وای دابنی فارس ئەفەندی بەرھەلستی کرد، ئارەزوی سەرۆک قەشە ی رەتکرده وه، ئەو کاته سه نگی نی سه لما له ناو کۆمه لدا و پیرانده بی، ریوی به هی شوه تری بەرزەکان دەلی ترشه چونکه دەمی نایگاتی.

قەدەر سه لمای بەرەو بەندیخانە یه کی چه وساندنه وه برد، ژبانی ئافره تیکی رۆژھەلاتی رەشکرد، ئەو گیانە بیگەر دە ی که وته ناو ته له وه، ئەو کاته ی ئازادی له ئاسمانه وه به سەر ماله سپیه کانی خۆشه ویستیدا دەفیری، پیر بوو له پرووناکی مانگ و بۆنی گۆله کان.

له هەندی ولاتان، سامانی که سوکار بو منداله کانیان سەرچاوه ی نه هامة تیه، یه خدانیکی به هیزی فراوان، دایک و باوک به کاری ده هیئن بو پاراستنی سامانیان، ده بیته به بندیخانە یه کی ته نگ بو جگەر گۆشه کانیان.

دیناری یه زدانی مەزن، خەلکان دەپپەرستن، دەبی به شهیتان، گیانی پی سزا دەدەن و دل دەمرینی. سه لما کهرامی یه کیکه له قوربانیه کانی سامانی که سوکاری و

بووکی چاوپیسی. خو ئه گهر سامانی باوکی نه بوایه ئه وا
سه لما به خووشی ده ژیا.

هفته یه ک تیپه ری، خو شه ویستی سه لما دلخوشکهری
دل م بوو، به شه و گورانی خووشی بو ده گوتم ، به یانیانیش
له خه و هه لیده ستاندم، بو ئه وه ی له مانای نه ئینه کانی
ژیانی سروشت تیپگه م. خوشه ویستی یه زدانی، دلپیسی
تیدانیه، سه نگینه و هه رگیز نازاری گیان نادا، چاره نویسیکی
بیین، گیان له کونجی دلنیایی داده نی، برسی قول،
ناره زوو قه ناعه ت پیده کا. دل پر ده کا له خه لات و نه رمی
و به زه یی، هیوایه ک به بی سووتانی گیان دروست ده کا،
زه وی ده کا به به هه شت و ژیان ده گورن بو خه ونی جوان
و شیرین.

سه ر له به یانی، له کیلگه کاندای پیاسه م ده کرد، هیوای
نه مریم دیت، سروشت به ناگادینن، له که ناری ده ریا
دانیشتم، گویم له شه پوله کان بوو، گورانی نه مریان
ده گوت. بینینی گه وره یی مروقیایه تی له هاتوچو که ران و
جووله ی کرپکاراندا به دیده کرد.

ئه و روژانه هه ر وه کوو خپو تیپه ر بوون، هه روه کوو
هه وره کان دیارنه مان، هیچم بو نه مایه وه ، جگه له
یاده وه ریه غه مگینه کان. ئه و چاوانه ی ته ماشای به هارم
پیده کرد، سروشتم له خه و پی هه لده ستاند، ئیستا هیچ
نابینی جگه له توره یی زریان و ناخووشی زستان. ئه و
گوئیانه ی که گورانی خووشی شه پوله کانم پیده بیست،
ئیستا ته نها ناله ی ره شه با و توره یی ده ریا دژی
به ربه ستکان ده بیست. ئه و گیانه ی به خووشی تیپینی

هیزی ماندونه ناسی مروّقایه تی و گه وره یی گه ردوونی ده کرد، به مه عریفه تی بیه یوایی سه رنه که وتن چه وسیند رایه وه.

هیچ شتیک له و پروژانه ی خو شه ویستی جوانتر نه بوو، هیچ شتیک له و شه وه ترسناکانه ی غم تالتر نه بوو. چیتر توانای به رگری نه و پالهیژه م نه ما، پرویشتم بو پشوو کونایی هه فته، جاریکیتر بو مالی سه لما- نه و مه زارگه یه ی که جوانی سه لما ی تیدا په یکه ر کرابوو، خو شه ویستی تیدا پیروژ کرابوو. ژیان ده پیه رستی، به له رزه وه دل کړنوشی بو دها و نویژ ده کا. چوومه ناو باغه که، هه ستم کرد هیژیک رامده کیشتی، له م جیهانه دوورم ده خاته وه، ده مباته ناو تونیلکی به هیزی سروشت نازاد، له تیکوشان و کاری سهخت. هه روه کوو ده رویشک له ئاسمانه وه ئیلهامی بو بیت، خوم له نیوان گوله کان و دره خته کاندای دیت. کاتیک له ده رگای مال نزیکومه وه، دیتم سه لما له سه ر ته خته ی ژیر سییه ری دره ختی یاسه مینه که دانیشتووه، نه وه ی هه فته ی رابووردوو هه ردو کمان له سه ری دانیشتبووین، نه و شه وه ی چاره نووس خو شی و غه می بو هه لیزاردم.

سه لما له شوینی خو ی نه جوولا، قسه ی نه کرد، لیی نزیکبوممه وه، واپیده چوو، سه لما هه سستی کردبوو که من دیم بو لای. که دانیشتم، ته ماشایه کی کردم، هه ناسه یه کی قولی دا. سه ری وه رگیا، ته ماشای ئاسمانی کرد. به بیده نگیه کی سیحراویه وه سه ری وه رگیا په وه، ته ماشای کردم و به له رزه وه ده سستی گرتم،

به دنگيكي نزم گوتى، "هاوريم ته ماشام كه، له روخسارم پروانه، ده زانم تو ده ته ویت چى بزانی، نه وهى من ناتوانم بیلیم. ته ماشام كه، خوشه ویستم، ته ماشام كه، برا نازیزه كه م".

به گرنګیوه ته ماشای سه لمام كرد، دیتم نه و چاوانه ی پېشتر وه كوو لپوه كان زه رده خه نه یان له سهر بوو، وه كوو باله كانى بولبول ده جولان، ئیستا پر بوون له خه م و نازار. نه و روخساره ی، خوړ ناو ابوونى نه ده زانى، هه روه كوو گه لاكانى سه وسه ن ماچى ده كرد، ئیستا ماته مینه و بئ رهنګه. لپوه شیرینه كانى، وه كوو دوو گولې پایز له چله كانیه وه وه ریبوون به جپى هییشتووین، گه ردوونى وه ك ستونى عاج، ئیستا چه ماوه ته وه به ره و پېش، توانای پشتیوانى و هه لگرتنى خه مى ناو سهرى نه ماوه.

نه مانه م هه مووى له روخسارى سه لما به دى ده كردن به لام بو من هه ر وه كوو په له هه وریك و ابوو روخسارى مانګى داپوشیئ و تیپه ر ده بئ و جوانترى ده كا. ته ماشایه ك وانیشان ده دا ستریسی ناو گیانى روخسارى جوانتر ده كا. به بئ نه وهى چه ند باسیكى تراژیدى و نازار بکهین، نه و روخساره بیده نګه ی كیشه شار دراوه كان ده رناخا، جوان نیه به بئ ناماژه كردن به هه ماهه نګى روخسارى. په رداخ سه رنجى لپوه كان بوخوى پراناكیشئ، نه گه ر رهنګى شه راب له گریستالى پروون دا نه بینئ.

نه و ئیواره یه پرووى سه لما وه كوو په رداخپكى شه راب و ابوو، شیرینی و تالى ژيانى تیدا تیکه ل بوو بوو، هه ستى نه ده كرد كه ئافره تى روژه لاتى هه رګیز مالى

دایک و باوکی بهجئ ناهیلئ، تا ئهوکاتهی قورسی
هاوسهرهکهی دپته سهر ملی، ههرگیز باوهشی دایکی
بهجئ ناهیلئ، تا ئه و کاتهی وهکوو کویله دهبی مال
بهجئ بهیلئ، قیزهی بهردهوامی خهسووی.

بهردهوام تهماشای سهلمام دهکرد، گویم لهگیانی
غهمگینی دهگرت و له گهلیدا ئازارم دهچپشت، تا ئه و
کاتهی ههستم کرد، کات وهستا و گهردوون لهناوچوو.
تهنها دوو چاوی گهورهم دهدی، تهماشایان دهکردم،
دهستی گرتبووم، ههلدهرزی و ههستم به ساردی دهستی
دهکرد.

له بیهووشیهکهم بهناگا هاتم و گویم له سهلما بوو به
هیمنی دهیگوت، " وهره، خوشهویستم، با باسی ئه و
داهاتوو ترسناکه بکهین پپیش ئهوهی پروودات، باوکم
چوو ئه و پیاوه ببینی که تاوهکوو مردن دهبیته هاوسهرم.
ئه و باوکهی خواکردی به هوکاری بوونی من، چوو ئه و
پیاوه ببینی، که جیهان کردیه گهورهی من، بوماوهی
ژیانی ماوم.

لهناوچهرگهی شار، ئه و پیرهمیردهی لهکاتی لاویمدا
لهگهلم بوو، چوو ئه و پیاوه ببینی که لهسالانی داهاتوو
دا ، هاوسهرم دهبی. ئهمشه و ههردوو خیزان کاتی
مارهپیرین دیاری دهکن، ساتیکی نامۆ و کاریگهرا!
ههفتهی رابووردوو لهژیر ئه و درهخته یاسهمینه،
خوشهویستی گیانمی گرته باوهش، باشه. ئه و کاتهی
چاره نووس، له مالی سهروک قهشه، یهکه م وشهی
چیرۆکی ژیانمی دهنووسی.

ئىستا باوكم و دەزگيرانم پلانى رۆژى ماره برينم دادەرپژن، روحت دەبينم بەردەوام وەكوو بالندەيكى تينوو بەسەر كانبەكى ئاو دا دەخولپتەو، هەژدبهاپەكى برسى پاسەوانى لپدەكا. ئاى ئەو شەو چەند مەزن بوو! نەينبەكانى چەند قول بوون.

ئەو وشانە فيربوين، هەستم كرد، خيوى تاريك، بى هيوايى تەواو، هەول دەدا، خوڤشەويستبەمان پارچە پارچە بكات، كە لەسەرەتاي دروستبوونى دايبە، وەلامى سەلمام دايبەو، "ئەو بالندەيبە بەردەوام لەسەر كانبەكى دەخولپتەو تە ئەو كاتەى تينوويەتى لەناوەى دەبا، يان بەردەبپتەو نەو ئەو تەلەيبە و دەبپتە خواردننى هەژدبهاكە".

سەلما وەلامى دامەو، گوتى، "نەخير، خوڤشەويستم، ئەو بولبولە هەر زيندوو دەمپنى و بەردەوام گورانى دەلى، تە ئەو كاتەى تاريكى هەلدەكشى، هەتە ئەو كاتەى بە هەر دەروات، هەتە كووتايى جيهان، هەتە تايە گورانى دەلى. نابى ئەو بولبولە بپدەنگ بكرى، چونكە ژيان بو دلم دەهپنى. بالەكانى نابى تپك بشكپندرئ، چونكە جوولەى بالەكانى هەور لەسەر دلم لادەدا".

چرپاندم، "سەلما، خوڤشەويستەكەم، تينوويەتى هپلاكى دەكا و ترس دەيكوژئ". بەپەلە وەلامى دامەو، لپوەكانى دەلەرزپن، "تينوويەتى ژيان، شپرپنترە لە شەرابى شتەكان، و ترسى ژيان لە ئاسايشى جەستە. بەلام گويم لپبگرە، خوڤشەويستم، بەئاگاوه گويم لپبگرە، ئەمرو من لە بەر دەرگاى ژيانپكى نوئ وەستاوم، كە هپچى لئ

نازانم. وه کوو پیاویکی کوپر وام، که به ههست ریگا
 پیده زانی و به رنایته وه. سامانی باوکم منی خسته بازاری
 کوپله کان، ئەو پیاوه منی کړی. نه دهیناسم وه نه خوښم
 دهوئ، به لام فیردهیم خوښم بوئ، مل که چی
 فرمانه کانی دهیم، خزمه تی ده که م و دلخوښی ده که م.
 هه موو ئەو شتانه ی ده ده می، که ئافره تیکی پیده سه لات
 ، دهیدات به پیاویکی به ده سه لات".
 به لام، تو، خوښه ویستم، هیشتا له سه ره تای ژیان ت دایت،
 ده توانی به ئاسانی به پرپهوی ژیان ت دا برؤی، ئەو
 پرپهوه ی زه ویه که ی به گول دا پوښراوه. ده توانی به
 جیهانیکدا برؤی، دلت به چراوگیک، ریگات پرووناک
 بکاته وه. ده توانی به ئازادی، گورانی بلپی، قسه بکه ی،
 هه لسوکه وت بنوینی. ده توانی ناو له سه ر په ره ی ژیان
 بنوسی، چونکه تو پیاوی، ده توانی وه کوو گه وره بژی،
 چونکه سامانی باوکت تو له بازاری کوپله کان دانانی،
 بتکرن و بتفرۆشن. ده توانی هاوسه رگیری له گه ل ئافره تی
 ئاره زووت بکه ی، پیش ئەوه ی بیته ماله که ت، ده توانی
 رپی پیده ی له ناو دلت دابنیشی و به بی هیچ
 به ره له ستیک، مته مانه ئال و گوډر بکه ن.
 بو چه ند چرکه یه ک ، پیده نگی بالی به سه رماندا کیشا،
 سه لما به رده وام بوو، ئایا ئیستا ژیانمان له یه کتری
 دانا پری و له یه کتریمان جیانا کاته وه، به شیوه یه ک تو
 بیته پیاویکی مه زن، منیش بخاته ناو ئەرکی ژن؟ ئایا هه ر
 له بهر ئەوه ش نیه، دۆل له قولاییه کهیدا، گورانی بولبول
 قوت ده دا و ره شه باش نیږینه و میینه ی گول بلاو

ده کاته وه و پښه کان پښ له په رداغی ره شه با ده نښن؟ نه و
 شه وانیه له لای دره ختی یاسه مین له ژیر پرووناکی
 مانگه شه و به یه که وه به سه رمان برد و گیانمان یه کی گرت
 و هه مووی به بادا روښت، ره شه با بردی؟ نایا نښمه
 به نه رمی به ره و نه ستیره کان نه فرین، تا نه و کاته ی
 باله کانمان ماندوو بوون، نښتا نښمه شور ده بینه وه بو
 شوپنښکی نادیار و ناو دوزه خ؟ نایا کاتیک خو شه ویستی
 هات بو لامان، خه وی لیکه وتبوو، کاتیک له خه و هه ستا
 لیمان توره بوو، بریاری دا سزامان بدات؟ نایا گیانمان
 هه ناسه ی شه وه کانی گوری و پارچه پارچه ی کردین و
 وه کوو خو له به قولایی دؤل دا بلاوی کردینه وه؟
 سه ریچی ناموژگاریه کانمان نه کرد و له میوه ریگه
 پینه دراوه که مان نه خواردوو، به شیوه یه ک ریگامان بدات
 له و به هه شته دا بژین؟ کوده تامان نه کردوه، هه رگیز دژی
 که س نه وه ستاوین. که و اتا بوچی نښمه بو ناو دوزه خ شور
 ده بینه وه؟ نه خیر، نه خیر، نه و چرکه ساتانه ی تی دا
 یه کمان گرت، له سه ده کان گه وره ترن، نه و تیشکه ی
 گیانمانی پرووناک کرده وه، له تاریکی به هیژ تره ، خو
 نه گه شه یتان له ناو نه و زه ریا هه و جانه جیامان بکاته وه،
 شه پوله کان له که ناری هیمن به یه کمان ده گه یه نښته وه،
 نه گه نه م ژیانه بمان کووژئ، نه و مردن به یه کمان
 ده گه یه نښته وه.

دلئ نافرته له گه ل کات و وه رزدا ده گوری، خو نه گه ر
 به خه میسه وه بچه وسپته وه، هه رگیز نامری. دلئ نافرته
 وه کوو کیلگه یه ک وایه، کرابئ به گوره پانی جه ننگ،

درهخته کان هه لکه ندرابن، گیایه که ی سووتینرابی و به رده کانی به خوین سور بووبی و زهویه که ی به ئیسقان و که لله ی سهر چینرابی. هیمنیه که ی به شیویه که بی ههروه کوو بلپی هیچ پرووی نه دابی، به هار و پایز له کاتی خویندا بین ودهست به کاره کانیان بکه نه وه.

ئیتا، خوشه ویسته که م، چی باشه بیکهین؟ چون له یه کتری جیا ببینه وه؟ که ی به یه کتری ده گهینه وه؟ ئایا خوشه ویستی وه کوو میوانیکی نامو دابنیین، ئیواره هات و به یانیه که ی به جیی هیشتین؟ ئایا ئه وه ههفته یه دابنیین به کاتژمیریکی ژه هراوی کردن، به ئاگا بوونه وه مان بیگورین؟ سهرت به رز بکه وه، خوشه ویستم، با ته ماشات بکه م، لیوه کانت بکه وه، با ده نگت بیستم. قسه م له گه ل بکه ! دوا ی ئه وه ی شهیتان پاپوری خوشه ویستیمان نقوم ده کا، منت له یاد ده مینئ؟ له شه وانئ هیمن دا، گویت له دهنگی شه قه ی باله کانم ده بی؟ گویت له پرووحم ده بی ئه وکاته ی به سهرت دا ده خولیتته وه؟ گویت له هه ناسه م ده بی، سییه ره که م ده بینئ کاتیک له سییه ری خوړ ئاوا بوون نزیک ده بیتته وه و له گه ل تروسکه ی به ره به یان دیارنامینئ؟ پیم بلئ، خوشه ویسته که م، ئیتا ده بیت به چی، دوا ی ئه وه ی

بووی به تیشکیکی سبجراوی، چوویتته ناو چاوه کانم؟ له ناو گوئییه کانمدا، بووی به گورانییه کی شیرین؟ بووی به باله کانی گیانم، ئیتا ده بیت به چی؟

ئه و وشانه م بیست، دلم وه کوو به فر توایه وه، وه لامم دایه وه، " خوشه ویسته که م، من به و شیویه ده بم، ده بم

به و شته ی که تو ده ته ویت". ئینجا سه لما گوتی، "ده مه وئ منت خوشبوئ، هه روه کوو شاعیر بیرۆکه غه مباریه کانی خوشده وئ، ده مه وئ یادم بکه ی، هه روه کوو گه ڕۆکیک یادی گووماویکی هئمن ده کا، کاتیک ئاوی لیخواردو ته وه، وئنه که ی داوه ته وه، ده مه وئ یادم بکه ی، هه روه کوو دایکیک، یادی کۆرپه مردوه که ی ده کا پیش ئه وه ی رووناکی ببینیت، ده مه وئ یادم بکه ی هه روه کوو پاشایه کی به سۆز، یادی ئه و به ندرکراوه ده کا که مردوه پیش ئه وه ی لیبوردنه که ی پییگا، ده مه وئ هاوړیم بیت، ده مه وئ سه ردانی باوکم بکه ی، دلخۆشی بده یته وه له و ته نیایه ی که تییدا ده ژیی، چونکه من به مزوانه به جیی ده هیلم و له لای ئه و ده بم به که سیکی غه ریب".

وه لامم دایه وه، گوتم، "هه موو ئه و شتانه ی گوتت ده یکه م، گیانم ده بیت به به رگیک بو گیانت، دلّم ده بیت به نیشینگه ی جوانیت و سینگم ده بیته گۆری هه لگری خه مه کانت. خوشم ده وئی سه لما، هه روه کوو، چۆن ئازه له کیویه کان به هاریان خوشده وئ. له ناو هه سستی تۆدا ده ژیم، له ناو ژیانی گوله کان له ژیر تیشکی خۆر، ناوت ده که م به گۆرانی، هه روه کوو چۆن دۆل گۆرانی ده نگدانه وه ی زرنگی کلیساکان ده لی. گوئ له زمانی رووحت ده گرم، هه روه کوو که ناره کان گوئ له چیرۆکی شه پۆله کان ده گرن، یادت ده که م هه ر وه کوو غه ریبیک یادی ولاته خوشه ویسته که ی ده کا، هه روه کوو پیاوی برسی یادی داوه ته که ی ده کا، هه روه کوو پاشایه کی

لە دەسەلات لادراو، یادی مەزنیە کە ی دەکا، هەر وە کوو بەندکراویک یادی کاتە ئاساییەکانی سەر بە خۆیی دەکا. چلەکان یادی کوومە گوولە گەنمەکان دەکەن لە کاتی هارینیان و بوونیان بە ئارد، هەر وە کوو شوانیک یادی کپووە سەوزەکان و جوگەلە شیرینەکان دەکاتەوہ".

سەلما گووی لە وشەکانم گرتبوو، دلێ لپی دەدا، گوتی، "سبەینێ راستیەکان جنۆکاوی دەبن، بە ئاگابونیش دەبن بە خەو. ئایا خۆشەویستی رازی دەبێ خپو بیگریتە باوەشی، یان ئایا پیاوی تینوو، تینوویەتیە کە ی بە خەونی کانیاو دەشکی؟"

وہ لأمم دایەوہ، "سبەینێ، چارەنووس، تۆ لە ناوہ راستی خیزانیکی ئاشتی دادەنێ، بەلام من دەنپیری بو جیہانی تیکووشان و جەنگ، دەچیتە مالی کەسیک، لە رپگای جوانیە کەت، بیگەردییە کەت، بەختی کردی بە بەختەوہترین کەس، بەلام من لە ژیانیکی چەوسانەوہ و ترس دا دەژیم. تۆ دەچیتە ناو دەروازە ی ژیان، بەلام من دەچمە ناو دەروازە ی مردن. تۆ پپیشوازیت لیدە کرێ، بەلام من لە ناو تەنیایی دەبم، پەیکەری خۆشەویستی لە دوولی مردندا دەتاشم، دەپیە رستم. خۆشەویستی دەچیژم و وەکوو جل و بەرگ لە بەریدە کەم. لە بەر بەیان خۆشەویستی لە خەو هەلم دەستینێ، دەمبات بو ناو کیلگە ی دوور، نیوہ روپان پپیشم دەکەوێ، دەمبات بو سیبەری درەختەکان، لەوێ لە گەل بالندەکان لە بەر گەرمی خۆر، پەناگە یە ک دەدۆزینەوہ. لە کاتی ئیوارە پپیش خۆر ئاوابوون رامدە گری بو ئەوہ ی گورانی مالئاوایی

سروشت که له پرووناکی رۆژ بینییووم و خییوی هه وره کان له ئاسمان سهول لیدانم نیشان ده دن.

له شه و دا، خۆشه ویستی ده مگر یته باوه شی، ده خه وم و خه ون به جیهانی به هه شت ده بینم، ئه و شوینیه ی خییوی خۆشه ویستان و شاعیرانی له خۆ گرتوه. له به هاردا له گه ل خۆشه ویستم، به ناو بنه وشه کان و یاسه مینه کاندایه رۆم، پاشماوه ی دلۆپه کانی زستان له په رداخی سه وسه ندا ده خۆمه وه. له هاویندا له کای کۆمه له گه نم، سه رین دروست ده که م، و گیا ده که پین به دۆشه ک له سه ری بخره وین و له کاتی ته ماشا کردنی ئه ستیره کان و مانگ، ئاسمان دامان ده پۆشی. له پایزدا من و خۆشه ویستی ده چینه ناو باغی تری، له ته نیشت ئامیری دروست کردنی شه راب داده نیشین، ته ماشای هی شووی تری کان ده که پین، که له جوانیه ئالتونیه کانیا ن پرووت ده کرینه وه. بالنده کۆچ ره وه کان به سه رماندا ده فرن، له زستان له ته نیشت ئاگردان داده نیشین، چیرۆکه کۆنه کان ده خۆینینه وه، ولاته دوره کان تۆمار ده که پین.

له کاتی لاویم، خۆشه ویستی، مامۆستام ده بی، له کاتی پیاویم، یارمه تیده رم ده بی، وه له کاتی پیریم، شیرینیم ده بی.

سه لما، خۆشه ویستم، خۆشه ویستی تا کۆتایی ژیا ن له گه لم ده بی، له دوا ی مردن، دهستی خوا، به یه کمان ده گه یه نیته وه."

ئه و هه موو وشانه له قولایی دلمه وه هاتن، هه روه کوو گری ئاگرن له ناو ئاگردان هه لبه زه ده کا، گه ش ده بی، له

کۆتاییدا له ناو خۆله مېش کۆتایی دیت و دیار نامینئ. سه لهما گریا، ههروه کوو بلیی چاوه کانی ده تروکان، به فرمیسکه وه وهلامی دامه وه. نه وانهی خۆشه ویستی بالی پینه داون، ناتوانن له گه له هه وره کان بفرن، بو نه وهی له ئاسمانی ته لیسماویدا که گیانی سه لهما و گیانی منی تیدا بوون له و ساته خۆشه خه مباریه، خۆشه ویستی وه کوو به دوا چوونه ره کان ده ستنیشان نه کراون، بانگه وازی خۆشه ویستی نابیستن، نه و چیرۆکه بو نه وان نیه. خو نه گهر له لاپه ره کانیشی تیبگه ن، هه ست به نالیلیه که ی ناکه ن، به وشه کان دانه پۆشراون، له سه ر کاغه ز نین. به لام ئایا نه و مرۆقه چه که هه رگیز شه رابی له په رداخی خۆشه ویستیدا نه خوار دبیته وه. نه و گیانه چه که هه رگیز به جوانی له په رستگادا دانه نیشتبئ، نه وهی که ناری شه قامه کان له دلی پیاو و ژن دروستکراون. بنمیچه که شی دره ختی نه پینی خه ونه کانن، چی گولیکه که هه رگیز به یان دلۆپه ی خوناوی به سه ردا نه باراندبئ. چی جوگه له یه ک، رپره وه که ی وونکردوه و نه چۆته ناو روبا ر؟ سه لهما سه ری به رزکرده وه ته ماشای نه ستیره کانی به هه شتی کرد که به ئاسمانه وه هه لواسراون. سه لهما ده سته کانی بلاو کرده وه، چاوه کانی فراوان بوون، لیوه کانی له رزین. له سه ر ده مو چاوه لیله که ی، نیشانه کانی غه م، بیه یوایی و ئازارم ده بینئ. گریا، "خوایه گیان، ئافره ت چیکردوه ، به م شیوه یه ئازاری بده ی؟ چی تاوانیکی کردوه، به مشیوه یه سزای بدری؟ چی تاوانیکی کردوه، به م شیوه یه سه رزه نشت بکری؟ ئای خوایه،

به هیژم که، من لاوازم. بو وام لیده که ی نازار بچیزم؟
 خوی گه وره و به هیژ، من هیچ نیم، خولقاویکی لاوازم،
 له به رده م ته خته ی سهرت دا ، کړنوش ده به م. بوچی له
 ژیر پیت دا ناوا ده مهاری؟ خوی به، نه ی زریانی مه زن، من
 هر وه کوو خول وام، بوچی فریم ده ده یته سهر زه وی
 سارد؟ خوی به هیژ، من بیده سه لاتم، بو له گه لمدا
 ده جه نگی؟ خوی گه وره م، من وریام، بوچی وپرانم
 ده که ی؟ تو نافرته ت له گه ل خوشه ویستیدا دروست کردوه،
 بوچی له گه ل خوشه ویستی وپرانی ده که ی؟ به ده ستی
 راستت به رزی ده که یه وه و به ده ستی چه پیشت فرپی
 ده ده یه ناو دوزه خ، نه و نافرته ته نازانی بو وای لیده که ی.
 له ده میدا هه ناسه ی ژیان هه لده قولی، له ناو دلیدا تووی
 مردن ده چینی. خواوه ندی گه وره، ریگای خوشی نیشان
 بده، له ریگای ناخوشی پیشی بکه وه، خوی به، گورانی
 خوشی دانی، لیوه غه مباره کانی داخه، زمانی له نازار
 دوور بگره. به په نجه ته لهماویه کانت، برینه کانی تیمار
 بکه، به ده ستی پیروژت، نه و نازاره ترسناکه ی ده ور و
 پشتی خوشه ویست لابه. له جیگای خه وتنی، نارامی و
 خوشی پرپژه. له هه مان کاتدا، خوی گه وره، به ره سه ته کان
 و ترسی لیدور بکه وه، سوژی ناره زوومه ندی به هیژ بکه، له
 سوژی وه شهرم هه لقولینه. خوی گه وره، جوانی
 دروست کردن نیشان بده، خوی گه وره، خوشه ویستی
 جوانی بووه ته برسویه تیه کی ترسناک. ژیان چپشتن بکه
 ناو په رداخی مردن، ژیان چپشتن بکه ناو په رداغی ژیان.
 خوی به له گه ل فرمیسه که کان ، بیگه ردی بکه، ژیان له گه ل

فرمیسکه کان به جوگه له دا ده پروات. خواوه ندى مه زن،
 خواوه ندى مه زن، چاوه كانى له گه ل خواشه ويستيدا
 كرده وه و له گه ل خواشه ويستيدا، چاوه كانى كوڤر كرد.
 تو به ليوه كانت ماچت كردم، به ده سته به هيژه كانت لیت
 دام. خوايه گولپكى سپیت له دلدا پرواند، به لام به
 ده وره يدا شووره يه كى دركت دروست كرد. خوايه ،
 ئیستای منت به پياویكى لاو به سته وه، كه من خوشم
 ده وى، به لام ژيانى من له گه ل جه سته ي پياویكى تر
 ده بى كه نایناسم. خوايه يارمه تيم بده، به هيژ بم له م
 تیکوشانه، هاو كارم به بو ئه وه ي راستگو، سو پاسگوزاريم
 تاوه كوو مردن. بتوانم بخه وم، ئای خواى گه وره. بیدهنگى
 به رده وام بوو، سه لما سه رى دانه واندا، لاواز و زهر
 هه لگه راو، قوله كانى شوڤر بيوونه وه، بو من هه ر وه كوو
 بلیى ره شه با لقی دره ختیكى شكاندوته وه، شوڤرى
 كردوته وه و وشك ده بى و ده مرى. ده سته ساردى
 سه لام گرت، به لام كاتيك هه ولم دا دل نه وایى
 بده مه وه، من هه ستم كرد له سه لما زیاتر پيوستيم به
 دلدانه وه بوو. بیدهنگ بووم، بیرم له كیشه كه مان
 ده كرده وه، گویم له لیدانى دلم ده گرت، هه ردوو كمان
 هيچيتر قسه مان نه كرد.

چه وسانه وهى بى به ده ر بیدهنگه، به بیدهنگى دانیشتين،
 ره قى بوین، وه كوو كوومه لپك پاشماوهى سوتاو، له ژیر
 خولى بومه له رزه دا. هيچمان ئاره زووى گوڤگرتنمان له
 يه كترى نه مابوو، چونكه په تى دلمان لاواز بوو بوو،
 له وانه يه هه ناسه دان پساندنبى.

نیوه شه و بوو، مانگمان ده بیڼی له پشت چپای سونین
 دهرده کهوت، له ناوهندی ئه ستیره کان به دیار ده کهوت،
 وه کوو دهم و چاوی تهرمیگ له ناو کفن دا دهوره ی درابی
 به مؤمی لاواز. له و کاته دا لوینان، وا دهرده کهوت هر
 وه کوو پیاویکی پیره میږد، له گهل تیپه ربوونی ته مه ن،
 پشتی چه مابیته وه، چاوه کانی چه شارگی نه خه وتن بن،
 ته ماشای تاریکی ده کهن، چاوه ری به ره به بیانن.
 وه کوو بلیی داوای دانیشنن له سهر خوله میشی
 ئیسقانه کانی پاشماوه ی کوشکه کیدا بکات. شاخه کان،
 دره خته کان، پرووباره کان دهرکه وتنیان له گهل کات و
 وهرزه کان ده گورن، هر وه کوو پیاو له گهل
 ئه زموونه کان، سوزی ده گورئ. داری خانه دان له روژدا
 خوی له شیوه ی بووک نیشانده دا، ههروه کوو لوله
 دوکهل له کاتی ئیواراندا، ئه و به رده قورسه ی له کاتی
 نیوه روژدا خو ږاگره، له کاتی ئیواره، هه ژار و ناشیرینه،
 زهوی شوینی خه وتنیه تی و ئاسمانیش پیخه وت، هاژه ی
 پرووبار که سه رله به یانیاں ده بییستین، گورانی هه تا
 هه تاییه ده یلی. کاتیگ ئیواره دادئ، جوگه له ی
 فرمیپسکه کان ده نالینن، ههروه کوو لاوانه وه ی دایک بو
 مندالی. ئه و لوینانه ی هه فته ی پیشوو، سه رکیش بوو،
 ئه و کاته ی مانگ چوارده بوو، گیانمان دلخوش بوو، ئه و
 شه وه غه مبار و ته نیایی بوو.

هه ستاین و مالئاوا بیمان له یه کتری کرد، خو شه ویستی
 به غه مباری له نیوانمان دا ږاوه ستا، ههروه کوو دوو خیو،

یہ کیکیان بالہ کانی بلاو دہ کردہ وہ پہنجه کانی له سہر
 قورگمان دانابی و ئهوی تر به شاراوہیی دہ گریا.
 دہستی سہلمام گرت، لیوہ کانم له سہر دہستی دانا،
 ئه ویش لیّم نزیکووہ وہ ، ناوچاوانی ماچ کردم، بہر
 بووہ وہ سہر تہختہ دارہ کہ. چاوی نووقاند، زور بہنہ رمی
 چرپاندی، " ئای خوی گہورہ، لیّم بیورہ، بالہ
 تیکشکاوہ کانم چاکبکہ وہ!". کاتیک له باغہ کہ سہلمام
 بہ جیہیشت، ہہستم کرد، وامزانی ہہستم بہ پەردہ پەکی
 ئهستور داپوشرا، ہہروہ کوو تہم سہر پرووی گولہ کان
 دادہ پوشتی.

جوانی درہختہ کان، پرووناکی مانگ، بیڈہنگیہ کی قول،
 ہہموو شتییک دہربارہی من زور ناشیرین و ترسناک
 دہرکہوت. تیشکی راستہ قینہ، ئه وہی جوانی و گہورہیی
 گہردوونی نیشاندام، گورا، بوو بہ گہریہ ک له ئاگر، دلمی
 سووتاند، ئه و مؤسیقا خوشہی دہمبیست، بوو بہ
 غلبہ غلبییک، له نالہی شیر ترسناکتر بوو.

گہیشتمہ وہ ژوورہ کہم، ہہروہ کوو بالندہیہ کی بریندار،
 راوچی پیی کابی، کہوتمہ سہر چئ خہوتنہ کہم،
 وشہ کانی "سہلما"م له میشکم دا دووبارہ دہ کردہ وہ."
 ئای خوی گہورہ، لیّم بیورہ، بالہ تیکشکاوہ کانم چاک
 بکہ وہ".

به شی حه وتهم: له پیش کورسی مه رگ

له م روژانه دا شوکردن بووه به گالته جارێ، پیاوانی گهنج و که سوکار به ریوهی ده به ن. له زۆربهی ولاتان، پیاوه لاوه کان ده یه نه وه، که سوکار ده یدۆرینن. ههر وه کوو شتومه ک ته ماشای ده کرێ، له مالیکه وه ده گوازریتته وه بۆ مالیکێ تر. کاتیگ جوانیه که ی نامینێ وه کوو پارچه رایه خیکێ کۆنی لیدێ، له قوژبنیکێ تاریک فریده درێ.

شارستانییه تی نوێ، ئافره تی که میگ ژیرتر کردوه، به لام نازاره کانی زیاتر بووه په هۆی ئاره زووی پیاو، ئافره تی دوینی، هاوسه ریگی دلخۆشبوو، به لام ئافره تی ئه مرۆ بووه به دۆستی ناشیرین، له رابووردوو دا ئافره ت به کویری به پروونا کیدا ده رویشت، به لام ئافره تی ئیستا به چاوی کراوه وه به تاریکیدا ده پروات. له نه زانیدا جوان بوو، له ساده ییدا ریژدار بوو، له لاوازیدا به هیژ بوو. ئه مرۆکه ئافره ت له زیره کیدا ناشیرین بووه، به لابه لا ته ماشای ده کرێ، له زانیندا بی دل بووه، ده بی روژیک بیت، جوانی و مه عریفه ت، جوانی و ریژلینان، لاوازی جهسته، به هیژی گیان، هه مووی له یه ک ئافره ت دا کو بیته وه؟

من یه کیکم له و که سانه ی باوه ریان وایه پیشکه وتن بنه مای ژیا نی مرۆقه، به لام رویشتن بۆ کامل بوون، له سه ره خۆیه و به نازاره. ئه گه ر ئافره ت له لایه نیکه وه خۆی به رز بکاته وه، ئه وا له لایه نیکی تر پاشه کشه ده کا، ئه مه ش هۆکاره که ی ئه ویه ریچکه ی چوون بۆ سه ر چیاکان پره له به ربه ست و دز و گه له گورگ. ئه و نه وه

غەرىبە، لەنيوان خەوتن و بەئاگايى دەژى، لەناو دەستيدا خۆلى رابووردوو و تۆوى داھاتوى ھەلگرتوھ. لەگەل ئەوھشدا لەھەموو شارېك ئافرەتېك دەبينين نمونەى داھاتوو بېت.

لەشارى بېروت، سەلما كەرامى نمونەى داھاتوى ئافرەتى رۆژھەلاتى، بەلام ھەرۈھكوو زۆرىنە، درۆى پېش وەختە، بووھ بە قورىانى ئېستا، وەكوو گول لەلقەكەى بووبېتەو، و ئاوى پرووبار بردبېتى، سەلما بەناو سەرنەكەوتنى بەرەوپېشدا رۆبېشت.

مەنسور بېگ و سەلما ھاوسەرگىريان كرد، پېكەوھ لە خانوپەكى جوان لە راس بېروت دەژيان، ئەو ناوچەى دەولەمەند و سەرمایەدارانى لېدەژين.

فارس ئەفەندى كەرامى لە ناو مالهەكى ناوھراستى باغ و بېستانەكاندا بەتەنيايى مايەو، ھەرۈھكوو شوانېك لە ناو مېگەلە مەرەكيدا بەجئ مابئ.

رۆژان و شەوانى پېرۆزى ھاوسەرگىرى تېپەرپوون، بەلام مانگى ھەنگوینى، يادەوھرى كات و خەمى تالى لە دواى خۆى بە جېھېشت، ھەرۈھكوو جەنگ كەللە سەرەكان و ئېسقانى مردوو لە گۆرەپانى جەنگ بەجېدەھېلئ. ئايروى ھاوسەرگىرى رۆژھەلاتى، ئېلھام بە دلانى پياو و ژن دەبەخشئ. بەلام لەكۆتاييدا بەريان دەداتەو، ھەرۈھكوو بەربوونەوھى بەرد بو بنى دەريا. خۆشپەكەى وەكوو شوپن پېپەكان لەسەر لمى كەنار دەريا دەمېننەو، تا ئەو كاتەى شەپۆلەكان دېن، دەيشواتەو.

به هار رۆیشت، ههروهها هاوین و پایزیش رۆیشتن، بهلام خوشهویستی سهلما له ناخمدا رۆژ له دواى رۆژ له زیاد بوون دا بوو، تاوهکوو بوو به جوریک له په رستنى بێدهنگ، ههستی ههتیویک بو گيانى دایكى كه له بهههشته، ئارهزووم بو سهلما گورا بوو به غه مېكى كوێر، له خوێ زیاتر هیچی تر نه بینى. ئه و ئارهزووهی فرمیسكى له چاوه كانم ده رزانده، بوو به سه ر لېشيوان، خوینی له دلم ده مژى، ههستی ده روونیم بوو به پارانه وهی به رده وام بو مه به ستى به خته وه رى سه لما و هاوسه ره كه ی و باوكى. هیواو پارانه وه كانم بېسوود بوو، چونكه ژيانى تالى سه لما نه خو شیه كى ناوه كى بوو، ته نها مه رگ ده توانى كو تايى پى بهینى.

مه نسور بېگ پیاویك بوو، هه موو پېدا و پستیه كانى ژيانى زور به ئاسایى به ده ست هینابوو، له گه ل ئه وه شدا، چاوى ده پریه هه موو شتیك، هه رگیز تیر نه ده بوو. دواى خواستنى سه لما، مه نسور بېگ باوكى سه لماى پشتگوێ خست، له یه زدان ده پارایه وه باوكى سه لما بمرى، بو ئه وهی ده ست به سه ر سامانه كه یدا بگرى.

هه لسو كه وتى مه نسور بېك وه كو وه لسو كه وتى مامى وابوو، تاكه جیاوازی، ئه وه بوو سه روک قه شه ی مامى به نهینى هه موو شتیكى ده سته كه وتیوو، له ژیر په رده ی ئه و عه بایه ی له به رى ده كرد و له ژیر ئه و خاچه ی له سه ر سینگی هه لى واسیوو، له كاتیكدا، برازاكه ی هه موو شتیكى به ئاشكرا ده كرد.

سەرلەبەيانی سەرۆك قەشە چوو بۆ كەنيسە، بە دريژايي رۆژ لە بپوهژنان و هەتيوان و پياواني سادە عەقل دەدزی. بەلام مەنسور بيگ بە تيرکردنی ئارەزوی سيکسی ژپانی بەسەر دەبرد. رۆژانی يەکشەممە، سەرۆك قەشە بۆلوس غالب، وتاری ئايینی کتییی پيرۆزی دەخويندەو، بەلام رۆژانی تر هەرگیز وتاری نەدەخويندەو، کاری بە ناوهرۆکی وتارەکانی نەدەکرد، بەجی نەدەهيان. خۆی سەرقال دەکرد بە کودەتای خۆجی، بەپشت بەستن بە شوپنی مامی، مەنسور بيگ، کارەکانی تەرخانکردبوو و بەکاری دەهيان بۆ مسوگەرکردنی سياسی ئەو كەسانەي بەرتيليان دەدا.

سەرۆك قەشە بۆلوس جۆرە دزیک بوو لە ژير تاریکی شەو خۆی حەشار دابی، بەلام مەنسور بيگی برازای دزیک بوو بە شانازیهو بە رۆژی رووناك دەگەرا. هەرچەندە گەلانی رۆژهلەت باوهر و متهمانەيان بەم جۆرە پياوانە هەيه- گورگەکان و سەريرهکان، ولات بۆ ئامانج و ئارەزووی خۆيان ويران دەکن، دراوسيانيان بەدەستی پۆلایی دەهارن.

بۆچی من لیره ئەو لاپهراڻە بەو وشانە پیر دەکەمەو هەربارەي چەوسانەو هی نەتەو و ستم لیکردن لەجياتی باسکردنی ئافرهتییکی بیزار و دلشکاو؟ بۆچی من فرمیسک دەریژم بۆ خەلکی چەوساو. لەجياتی ئەوان فرمیسکەکانم هەلگرم بۆ یادهوهری ئافرهتییکی لاواز بە ددانەکانی مەرگ رפיئدراوه؟

خوښه ډېرې به ږيږي، ټاپا تو و نازاني ټافره ټيكي ټاوا
قه شه كان و ده سولات داران سته مې لېده كهن؟ ټاپا
باوهر ناكه ي خوښه ويسته كي دلشكاو ټافه رته
ده گه يه نيته ناو گور؟ هه روه كوو بېهيو ايي له ناو خه لكاني
سه ر زه وي بلاو بوته وه؟ ټافره ټيكي بو گل وه كوو
رووناكي چرا وايه. پيوسته رووناكيه كه ي به كه مېوني
نه وت كه م نه بيته وه؟

پايز ټيپه ډري، ره شه با ده ستي پيكرد، گه لا زه رده كان له
دره خته كان هه لده وه ريني، ريگاي هاتني زستان
خوشده كات. زستان به ناله و گريانه وه هات. تاوه كوو
ټيستا من هه ر له بيروت بووم، به بي هاوه ل، خه ونه كانم
ده پاراست، نه و خه ونانه ي گيانمي به رزكرده وه بو
ټاسمان، ټينجا له قولايي زه ويده ده يناشت.

روحي غه مبارم له ته نياييدا هه ستي به ټارامي ده كرد،
رقي له خه لكه هه روه كوو مامزكي بريندار، ميگل
به جي ده هيلې و له ناو نه شكه وتدا ده مين نيته وه تاوه كوو
چاك ده بيته وه يان ده مري.

ږوژيكيان بيستم فارس نه فهندي نه خوشكه وتووه،
ته نيايه ټيپه كه مم به جي هيشته چووم بو سه رداني، به
ريگايه كي ترده روپيستم، به ته ني ايي به ناو دره خته كاني
زه يتوندا، به ريگا سه ره كيه كه دا نه روپيستم، كه ته قه ته قه
ويله كاني گاليسكه هه راسانت ده كا.

گه يشتمه مالي پيره ميږد، چوومه ژووره وه، ديم فارس
نه فهندي له سه ر جيگا كه ي پال كه وتووه، لاواز بووه، زه رد
هه لگه راوه، چاوه كان ي پر بوو بوو، هه روه كوو دوو دولي

قول، به خيوي نازار، تاريك بووي. نه و زه رده خه نه يه ي
هه رگيز ده موچاوي به جي نه ده هيشت، پارچه پارچه بووه
و به نازار و نيشي زور، نيسقاني ده سته كاني كه جاران
ريك و پيكبوون، نيستاكه وه كوو لقه كاني داري
رووتبووه وه، پيش هه لكردني زريان ده له رزي.

ليي نزيكبوومه وه، له باري ته ندروستيم پرسى، پرووه
زه رده كه ي وه رگيزا، ته ماشاي كردم، له سهر ليوه
له رزو كه كاني، زه رده خه نه م به ديكرد، به ده نكيكي لاواز
گوتى، "كورم يرو - يرو بو ژووره كه ي تر، دلنه وا يي سه لما
بده وه، بابي له ته نيشت جيگا كه م دابنيشي.

چوومه ژووره كه ي ته نيشتي ، دپتم سه لما له سهر
ته خته كه پالكه وتوه، سهرى به قوله كاني داپوشيوه،
باليفه كه ي له سهر ده موچاوي داناوه، بو نه وه ي باوكي
گويي له گرياني نه بي. ليي نزيك بوومه وه، زور به
نه رمى و به هيمنى ناويم دركاند، راجله كي و ترسا،
هه روه كوو بليي له خه ويكي ترسناك دابوو بي و به خه به ر
هات، هه ستا دابنيشت، ته ماشاي كردم، چاوي پير غه م،
گوماني ده كرد نيا من چنو كه م يان مرؤقم.

دواي بيده نكيه كي قول، له سهر باله كاني ياده وه رى
نيمه ي برده وه ناو ساتيک، به شه رابى خوشه ويستي
مه ست بوو بي، سه لما فرميسكى چاوه كاني سريه وه،
گوتى، "بزانه چون كات نيمه ي گوري! بزانه چون كات
ژيانماني گوري، له ناو نه و وي رانيه دا به جي هيشتين!
هه ر لي ره به هار به نيسقاني خوشه ويستي به يه كي
به ستينه وه، هه رلي ره ش به يه كه وه له به رده م كورسى

مه‌رگ دایناین. به‌هار چه‌ند خو‌شبوو، ئه‌و زستانه‌ش چه‌ند ناخو‌شه".

ئه‌مانه‌ی گو‌ت، به‌ده‌سته‌کانی ده‌موچاوی داپو‌شیه‌وه هه‌روه‌کوو بلّی چاوه‌کانی له‌خیوی رابووردوو له‌نیوانماندا وه‌ستایّ ده‌پاراست. ده‌ستم له‌سه‌ر سه‌ری دانا، گو‌تم، " سه‌لما وه‌ره، وه‌ره با وه‌کوو باله‌خانه له‌به‌رده‌م زریان به‌هێز بین. باوه‌کوو سه‌ربازی ئازا له‌پیش دوژمن بوه‌ستین، روو به‌رووی چه‌که‌کان ببینه‌وه، ئه‌گه‌ر کوژراین، ئه‌وا وه‌کوو شه‌هید ده‌مرین، و ئه‌گه‌ر جه‌نگمان برده‌وه ئه‌وا وه‌کوو پاله‌وان ده‌ژین. ئازایانه له‌پیش به‌ربه‌سته‌کان و سه‌ختیه‌کان بوه‌ستین زو‌ر به‌ئایرو تره‌له‌وه‌ی پاشه‌کشه‌بکه‌ین، خو‌مان به‌ده‌سته‌وه‌ بده‌ین.

ئه‌و په‌پووله‌یه‌ی به‌ده‌وره‌ی چرادا دسوورپته‌وه‌ زو‌ر به‌رپزتره‌ له‌نه‌مریک له‌تونیلّیکی تاریکدا.

سه‌لما، وه‌ره با به‌رووسوری به‌و رپّگا سه‌خته‌دا بیروین ، چاوه‌کانمان روو له‌خو‌ر بئ تاوه‌کوو که‌لله سه‌ره‌کان و هه‌ژدیهاکان له‌نیو به‌رده‌کان و درکه‌کاندا نه‌بینین، ئه‌گه‌ر ترس له‌ناوه‌راستی رپّگادا بمان وه‌ستینّ ئه‌وا ته‌نها گوپمان له‌ده‌نگی شه‌و ده‌بئ، گالته‌مان پیده‌کا، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ئازایانه بگه‌ینه سه‌ر لووتکه‌ی چیا، ئه‌وا ده‌گه‌ین به‌گو‌رانیه‌کانی ئاسمان، گو‌رانیه‌کانی سه‌رکه‌وتن و خو‌شی. پپیکه‌نه، سه‌لما، فرمیسکه‌کانت بسره‌وه، غه‌م له‌سه‌ر روخسارت لاده. هه‌سته با بچین له‌ته‌نیشته‌ جیگای باوکت دابنیشین، چونکه‌ ژیانی باوکت په‌یوه‌سته

به ژيانی تو، زهرده‌خه‌نه‌که‌ت تا‌که‌ ده‌رمان و چاره‌سه‌رکه‌ری باو‌کته.

به‌نه‌رمی و سوژه‌وه‌ ته‌ماشای کردم، گوتی، "نایا داوام لیده‌که‌ی نارام بم، که تو خۆت پئویستیت به نارامی هه‌یه؟ نایا پیاوی برسی نانه‌که‌ی ده‌دات به پیاویکی برسیتر؟ یان نایا پیاویکی نه‌خۆش ده‌رمانه‌که‌ی ده‌دات به پیاویکی نه‌خۆشتر، که‌خۆی زۆر پئویستی پئیه‌تی؟".

سه‌لما هه‌ستایه‌ سه‌ر پئ، سه‌ری بو پئشه‌وه‌ شوڤر ببوه‌وه، چوینه ژووری پیره‌میڤرد، له‌ ته‌نیشت جیگا‌که‌ی دانیشترین. سه‌لما زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی قورسی نیشاندا، وا خۆی ده‌رخست که‌ نارامه‌. باوکی هه‌ولی دا سه‌لما باوه‌ڤر بکا که‌ ته‌ندروستی باشه‌ و به‌هیزتریش ده‌بئ، به‌لام هه‌ردوکیان، باوک و کچ، ناگاداری غه‌مباری یه‌کتری بوون، هه‌ستی بیده‌نگیان ده‌بیست. هه‌ردوکیان وه‌کوو دوو هیژی یه‌کسان وا بوون، به‌ بیده‌نگی له‌ یه‌کتری دوور ده‌که‌وتنه‌وه‌. دلی باوکی ده‌توایه‌وه‌ به‌ هۆی ئه‌و کیشه‌یه‌ی کچه‌که‌ی تیی که‌وتوو. ئه‌وان دووگیان بوون، یه‌کیان له‌سه‌ر رویشتن بوو، ئه‌وی تریان به‌ په‌ژاره‌وه‌ نازاری ده‌چیشت، خۆشه‌ویستی و مه‌رگ باوه‌شی لیدابوون، منیش له‌گه‌ل کیشه‌ی دلم له‌ نیوان هه‌ردووکیاندا بووم. سی که‌س بووین، کو ببوینه‌وه‌، ده‌ستی قه‌ده‌ر ده‌ی هه‌رین.

پیره‌میڤرد وه‌کوو مالیک بوو لافاو وپرانی کردبئ، ئافره‌تیکی گه‌نج، هیمای سه‌وسه‌ن، به‌ ته‌ورپکی تیژ و پیاویکی لاو سه‌ری لیکرابیته‌وه‌، نه‌مامیکی لاواز بوو

له گه‌ل به فربارين ده‌چه مایه‌وه، له ناو ده‌ستی چاره‌نووسدا ببووین به یاری منډالان. فارس ئەفه‌ندی له سه‌ره‌خۆ جولا، ده‌ستی بۆ سه‌لما دريژ کرد، به‌ده‌نگيکی سۆز و خۆشه‌ويستی گووتی، "خۆشه‌ويسته‌که‌م سه‌لما ده‌ستم بگه‌ه، سه‌لما ده‌ستی گرت، ئینجا فارس ئەفه‌ندی گووتی، "من ته‌مه‌نيکی دريژ ژياوم، میوه‌ی هه‌موو وه‌رزه‌کانی ژيانم خوارد، به‌هه‌موو پروه‌کانی ژياندا تپپه‌ر بووم و به‌رگرپم کرد. ئەو کاته‌ی دايکت‌م له‌ده‌ست دا، ته‌مه‌نت سی سالان بوو، هه‌روه‌کوو سامانيکی به‌نرخ تۆی له‌باوه‌شمدا به‌جپه‌يشت. سات به‌سات چاودپری گه‌وره‌بووتتم ده‌کرد، روخسارت، روخساری دايکت وه‌ده‌ر ده‌خات، هه‌روه‌کوو وپنه‌ی ئەستیره‌کان له‌سه‌ر پرووی گوومه‌ئاويکی هپمن. که‌سايه‌تیت و زيره‌کیت، جوانيه‌که‌ت هه‌مووی هی دايکت‌ه، هه‌تا شيوازی قسه‌کردن و توره‌بونيشت هه‌ر چۆته‌وه‌سه‌ر دايکت.

له‌م ژيانه‌دا تۆ تا‌که‌ دل‌دانه‌وه‌ی منی، له‌هه‌موو کاریک و وشه‌یه‌کدا تۆ وپنه‌ی راسته‌قینه‌ی دايکتی. ئیستا پیر بووم، تا‌که‌ شوپنی ئارام بۆ من له‌نيوان باله‌کانی مه‌رگدايه. دلخۆش به‌، خۆشه‌ويسته‌که‌م، چونکه‌ من ئەوه‌نده‌ ژيام بت بينم بووی به‌ئافه‌رت. دلخۆشبه‌ چونکه‌ من له‌دوای مردنپيش له‌ناو تۆدا ده‌ژيم. روپيشتم ئەمرو، جياوازی نيه‌له‌گه‌ل ئەوه‌ی سبه‌يني‌يان دوو سبه‌ی پروم و په‌جیت بهپلم، روژه‌کانمان وه‌کوو گه‌لاکانی پاي‌ز هه‌لده‌وه‌رن، ساته‌کانی روژه‌کانم وه‌کوو گه‌لاکانی پاي‌ز

دهوهرن. ساتی مهرگم به خیرایی نزیك ده بیته وه، گیانم
 ئاره زوو ده کات به گیانی دایکت بگاته وه".
 ئەم وشانه ی به خۆشه ویستی و شیرینی درکاند،
 ده موچاوی گه شایه وه. دهستی برده ژپر بالیفه که ی،
 وینه که ی دهره ینا، له ناو چوارچۆیه ی ئالتون دا بوو.
 چاوه کانی له سهر ئەم وینه بچوکه بوو، گوتی " وهره ،
 سه لما، وهره، دایکت له ناو ئەم وینه بچوکه دا ببینه".
 سه لما، فرمیسه که کانی سرپه وه، ماوه یه که له وینه که ی
 پروانی، چه ند جارپک ماچی کرد و گریا، " ئای، دایکی
 خۆشه ویستم، ئای دایه گیان!". لپوه کانی له سهر وینه که
 دانا، ههروه کوو بلپی ئاره زوو بکا گیانی بخاته ناو وینه که.
 جوانترین وشه له سهر لپوه کانی ئاده میزاد وشه ی
 "دایکه"، جوانترین بانگ لپکردن ئەوه یه بلپی " دایه
 گیان". وشه یه که پر له هپواو خۆشه ویستی، وشه ی جوان
 و شیرین له قوولایی دله وه هه لده قولی. دایک هه موو
 شتیکه - دایک له کاتی غه مباری دلنه واکه رمانه. له کاتی
 ناخۆشیمان، هیوامانه، له کاتی لاوازیمان، به هپزکه رمانه.
 دایک سه رچاوه ی خۆشه ویستی و لپووردن و دلدانه وه ی
 سوژمانه. پیاو که دایکی له دهست ده دا، گیانی بیگه ردی
 له دهست ده دا، ئەو دایکه ی به رده وام پیاو پپروژ ده کا و
 ده پپاریژی.

هه موو شتیک له سروشتدا ده نگدانه وه ی دایکه. خۆر
 دایکی زهویه، خواردنی بیستنیه تی، خۆر هه رگیز
 گه ردوون به جئ ناهیلپی، تا ئەو کاته ی زهوی به گورانی
 پرووبار و سرودی بالنده کان وجۆگه له کان ده خه وئی.

زهویش دایکی درهخته کان و گوله کانه، زهوی به بهرهمیان دینئ و به خپویان دهکا و جیایان دهکاتهوه. درهخته کان دهبن به دایکی سۆز بو میوه کانیان و تووه کانیان. دایک نمونهی بوونی سهره تایی ههموو شتیکه، گیانی ههتا ههتاییه، پیر له جوانی و خوشه ویستی.

سهلما کهرامی دایکی نه دیتبوو، نهیناسپیوو، چونکه کاتییک دایکی مرد، سهلما زور مندال بوو. بهلام سهلما که وپنهی دایکی بینی گریا، "ئای دایه!" ووشهی دایک له ناو دلمانا شاراوهیه، له کاتی غه مباری و خویشیدا، دپته سهر لیوه کانمان، ههروه کوو بوون له دلی گوله کانهوه دهرده چئ، تییکهل به ههواهی بیگهرد و ههواهی ههوراوی ده بی.

سهلما له وپنهی دایکی روانی، چند باره ماچی کرد، تا ئه و کاتهی له هوش خوئی چوو، کهوته سهر جیگای باوکی. پیره میرد ههردوو دهستی له سهر سهری سهلما دانا، گوتی، "منداله کهم، وپنهی دایکت له سهر کاغز نیشان دای، ئیستا گویم لیبگره، ووشه کانی دایکت پیده لییم.

سهلما سهری بهرز کردهوه، ههروه کوو جوجکهی بالنده، له ناو هیلانته کهیدا، گوئی له دهنگی بالی دایکی ده بی،" دایکت توئی به خپو ده کرد ئه و کاتهی باوکی له دهست دا، که باوکی له دهست دا گریا، بهلام دایکت ژیر و هیمن بوو، ههر له و ژووره له ته نیشم دانیشتبوو، که ماوهی ماته مینی ته واو بوو، دهستی گرتیم، گوتی، "فارس ئیستا باوکم مرد. لهم جیهانه تو تا که دلنه وایی منی، سۆزی

دلہ کان دابہ شبوون ھہ روہ کوو لقه کانی درہ ختی ئہرز، خو ئہ گہر درہ ختیق لقیکی بہ ہیژی لہ دەستدا، ئازار دەچیژی، بہ لام نامری. ھہ موو چالاکہ کہی بو لقه کہی تری تہرخان دەکا، تاوہ کوو گہشہ بکات و بو شایبہ کہ پیر بکاتہ وہ". دایکت ئہ مہی پیگوتم ئہ و کاتہی باوکی لہ دەستدا، توش پیویستہ ھہ مان شت بلیی کاتیق مہرگ جہستہم دەبا بو ناو گور و گیانم دەبات بو ژیر مہرحہ مہتی خوا".

سہلما بہ دلی شکاو و فرمیسک رشتنہ وہ وہ لامی دایہ وہ،" کاتیق دایکم باوکی لہ دەستدا، تو جیگی باوکیت گرتہ وہ، ئایا کاتیق تو دەرۆی، کی جیگات دەگریتہ وہ؟ دایکم لہ ژیر چاودیچی خوشہ ویستی و راستگوویی میردہ کہی بہ چی ما. دایکم دلنہ وایی دیت لہ ناو کچہ بجکولانہ کہیدا، بہ لام کی دلنہ وایی من دەداتہ وہ کاتیق تو دەرۆی و بہ جیم دەھیلی؟ تو باوک و دایکم بووی، ھاورچی لاویم بووی".

سہلما ئہم وتانہی گوت و پرووی وەرگیرا، لایہ کی جہ کہ می گرتبوو، تہ ماشای کردم، گوتی" ئہ وہ تاکہ ھاورچی ھہ مبیٹ دوی رویشنت، بہ لام چون دلنہ وایم دەداتہ وہ، لہ کاتیقدا خوئی ئازار دەچیژی؟ چون دلکی شکاو دەتوانی دلنہ وایی لہ ناو دلکی بیھوا دا بدوزیتہ وہ؟ ئافرہ تپکی غہ مپار، بہ دراوسیہ کی غہ مبار دلخوش ناکری، بالندہی بال شکاو ناتوانی بفری. ئہ و پیاوہ ھاورچی گیانمہ، بہ لام من خہ میکی قورس و بارگرانم خستوتہ سہرشانی، چاوہ کانیم بہ فرمیسکہ کانم

داپۆشیوه، به شیوهیه ک جگه له تاریکی ههچی تر نابینئ،
برایه که زۆرم خۆشدهوئ، ههروه کوو هه موو براکان وایه،
هاوبه شی غه مم ده کا و فرمیسه که کانم ده سهریته وه، نه و
فرمیسه که نه ی تالی ژپانم زیاد ده کا و دلم ده سوتینئ.

ووشه کانی سه لما دلی بریندار کردم، هه ستمکرد، نابی
من زۆرتر گرینگه بدهم. پیره میرد به دلکی گوشراو گوئی
لیگرتبوو، ده له رزی، هه ر وه کوو پرووناکی چرا له پیش با
ده له رزی. دهستی بلاو کرده وه، گوئی، "رینگام بده،
کچه که م، به ئارامی پرۆم. داره کانی نه و قه فه زه م
شکاندوه، رینگام پییده بفرم، رام مه گره، دایکت بانگم
ده کا. ئاسمان بیگه رده، ده ریاش هیمنه، به له م ئاماده یه
پروا، گه شته که م دوامه خه، رینگای جه سته م بده پشوو
بدات له گه ل نه وانه ی پشوویانداوه، با خه ونم کووتایی پی
بی، دلم له گه ل به ره به یان به خه به ر بی، باگیانت باوه ش
له گیانم بدا، ماچی هیوام بده ری، به رینگاوه با دلۆپه کانی
غه م و تالیه که ی بکه ونه سه ر جه سته م، نه وه ک گو له کان
و گیاکان خواردن قبول نه که ن.

فرمیسه کی ژانی دل له سه ر ده ستم مه ریژه، نه وه ک
وه کوو درک له سه ر گوۆرم شین بن. هیلی ئازار له سه ر
ناوچاوانم مه کیشه، نه وه ک کاتییک ره شه با هه لده کا، خو ل
و ئیسقانم له ناوچاوانم لانه بات، بیبات بو ده شت و کیوی
سه وز..... کچه که م، خو شم ویستی کاتییک ژپام، خو شم
ده ویئ دوا ی مردنم، رووحم هه رده م چاودیریت ده کا و
ده تپاریزی."

کاتیك فارس ئەفەندی تەماشای کردم، چاوه‌کانی نیوه نوقاو بوو، گوتی "ببه به برایه‌کی راسته‌قینه‌ی سه‌لما، هه‌روه‌کوو باوکت برای راسته‌قینه‌م بوو. یارمه‌تیده‌ر و هاورپی کاتی پیویستی به، مه‌هیله‌غه‌مگین بی، چونکه‌غه‌مبار بوون بو مردو هه‌له‌یه. حیکایه‌تی خوۆشی بو دوباره‌بکه‌وه، گۆرانی ژیان‌ی بو بلی، بو ئەوه‌ی غه‌می له‌بیر بچیتته‌وه. من به‌بیر باوکت بهیننه‌وه، داوای لیبکه‌چیرۆکی لاویت بو باس بکات، پپی بلی له‌دوا‌ساته‌کانی ژیانم له‌گیانی کوره‌که‌یدا ئەوم خوۆشم ویست."

بیده‌نگی بالی کیشا، تاریکایی مردن، له‌سه‌ر ده‌موچاوی پیره‌می‌رد ده‌رکه‌وت. چاوه‌کانی سوراند، تەماشای هه‌ردوو‌کمانی کرد، چرپاندی، "داوای پزیشک مه‌که‌ن، با له‌و‌گرتوو‌خانه‌یه، حوکمه‌که‌م به‌به‌کار هینانی ده‌رمان درێژ نه‌کاته‌وه. روژانی کوپله‌یی په‌رستن تیپه‌ر بوو، گیانم‌ه‌زی له‌ئازاری ئاسمانه. داوای قه‌شه‌مه‌که‌ن بیته‌ته‌نیستم، چونکه‌ئه‌گه‌ر من کافر بم، ته‌لقین و پارانه‌وه‌که‌ی نامپاریژی و ئەگه‌ر بیتاوان بم نام‌بات بو به‌هه‌شت. ئاره‌زووی مروۆقایه‌تی ناتوانی ئاره‌زووی په‌زدان بگۆری، هه‌ر وه‌کوو چادوکه‌ران ناتوانن درێه‌وی ئەستیره‌کان بگۆرن. به‌لام داوای مردنم، درێگا به‌پزیشکه‌کان و قه‌شه‌بدن ئەوه‌ی دلیان خوۆشده‌کا بابیکه‌ن، پاپۆرم به‌ناو ده‌ریادا ده‌روات تاوه‌کوو ده‌گاته‌دوا‌مه‌نزی.

له‌نیوه‌شه‌و فارس ئەفەندی بو دوا‌جار چاوه‌کانی هه‌له‌ینا، تەماشای سه‌لمای کچی کرد، که له‌ته‌نیشت

جیگاگه ی له سهر ئه ژنۆ دانیشتبوو. هه ولیدا قسه بکات، به لام نهیتوانی، چونکه مهرگ دهنگی پریوو، به لام له کوټاییدا توانی بلی، " شه و رویشت... ئای سه لمان... ئای... ئای... سه لمان". سهری دانه واند، روخساری سپی هه لگه پرا، له گه ل هه ناسه ی ، زهرده خه نه م له سهر لیوه کانی دی.

سه لمان هه سته ی به ده سته ی باوکی کرد. سارد بووه. سه لمان سهری به رزکرد، ته ماشای پرووی باوکی کرد. به په رده ی مردن داپوشراوه. سه لمان به جوړیک په شوکابوو، نه یده توانی فرمیسک پریژۆ، هه ناسه ی ده دا، نه یتوانی بجوولۆ. بو ساتیک ته ماشای باوکی کرد، چاوه کانی وه کوو په یکه ر وه ستابوون، ئینجا چه مایه وه، هه تا ناوچاوانی له زه ویدا، گوتی، " ئای خوای مه زن، به زه بیته پیمدابی، باله تیکشکاو هه کان چاک بکه وه...".

فارس ئه فه ندی که رامی مرد، گیانی چووه ناو باوه شی هه تا هه تای، جه سته ی گه رایه وه بو خاک. مه نسور بیگ غالب مافی به ده ست به سه رداگرتنی سامانه که ی باوکی سه لمانی وه ده ست هیئا. سه لمان بوو به به ندی ژیان- ژیان ناخۆشی و ماته مینی.

من له ناو غه م و خه یالدا ونبووم، شه وان و روژان منیان ده خوارد، هه روه کوو باز قوربانیه که ی ده خوا. زور کات هه ولم ده دا ئه و بیبه ختیه م له بیر ببه مه وه، به کتیب خویندنه وه و نووسینه کانی پیشوو، به لام وه کوو ئه وه وابوو به نه وت ئاگر بکوژینیه وه. جگه له تراژیدی هیچی ترم له باره ی به ره وه پیشچوونی رابوردوو نه ده بینی، جگه

له گریان و شیوهن. خویندنه وهی کتییی ئیش زۆر له لام
خۆشتر بوو له خویندنه وهی کتییی بیغه مبه ر زه بور
وشیعرى خه یالکردنى ئه رمیا و سروودى پیغه مبه ر
سوله یمان. شانۆگه رى هاملیت له دلم نزیکتر بوو له ناو
هه موو دراماکانى نوسه رانى رۆژ ئاوا. بیه یوایى بینیمان
لاواز ده کا، گوپییه کانمان داده خا. ناتوانین هیچ ببینین جگه
له جنۆکه کانى مه رگ، ته نها گویمان له لیدانى دلی
سووتاومانه.

به شی هه شته م: له نیوان مه سیح و عه شتار

له ناوه راستی باغه کان و گرده کان، بیروت یان به لوبنانه وه به ستوته وه، په رستگایه کی بچووکی لییه، کون و میژوویه له به ردی سپی هه لکه ندراوه، ده وره دراوه به دره ختی زهیتوون و لوز و پرووه کی سه فساف. هه رچه نده نه و په رستگایه نزیکه ی نیو میل له ریگی سهره کیه وه دووره، خه لکانیکی زور که م سهردانی ده که ن، زور به که می ناره زوی بینینی پاشماوه دیرینه کانیا ن هه یه. یه کیکه له و شوینه دلگیرانه ی لوبنان، شار دراوه ته وه و له بیر کراوه. چونکه له هه موو لایه ک داپراوه، بوته به هه شتی نویتزکه ران و په رستیاران و مه زارگی عاشقانی تاک لا.

که ده چیه ناو په رستگا، له سهر دیواری لای روژه لاتی وینه یه کی فینیقی ده بینینی، له به رد هه لکه ندراوه، باسی عه شتار ده کا، "خواوه ندی خوشه ویستی و جوانی"، له سهر کورسی عهرش دانیشتووه و به حوت کچی پرووت ده وره دراوه. به شیوازی جیاواز وه ستاون. یه که میان چرایه کی هه لگرتوه، دووه میان گیتار، سییه میان ئامیری دوکه ل (بخوور) کردن، چواره میان جارپک شه راب، پینجه م لقیکی گول، شه شه م باقه یه ک لوریل و هه و ته م تیر و که وان، هه موویان به ریژه وه ته ماشای عه شتار ده که ن.

له سهر دیواری دووه م، وینه یه کی تر کی شراوه، له وه ی بیشتر نویتره، شیوه ی مه سیح له سهر خاچ به بزمار

داکوتراوه. له تهنیشتی وینهی دایکی و ماری ماگدهلین ههیه، له گهل وینهی دوو ئافرهتی تر دهگرین. ئەو وینهیه بهیزهنتینییه، وانیشان دهدا که له سهدهی پازدهههه م یان شازدهههه دروستکراہی.

لهسه ر دیواری لای رۆژئاوا، دوو کون ههن، ریگا به تیشکی خۆر دهدهن بیته ژوورهوهی په رستگا، تیشکهکان دهکهونه سهر وینهکان، وا ههست دهکهی وینهکان بویه کراون به پرهنگی ئاوی زپړ. له ناوهراستی په رستگا، شووشهیهکی چوارگۆشهیی لیبه و بویهی کۆن لهسه ری بهدی دهکرۆ، ههندیکیان به زهحمهت له ژپړ چراوگه خویناویه بهردینهکانهوه دهبنرین، وات نیشان دهدا که خهلکانی کۆن لهسه ر ئەو بهردانه قوربانیان پیشکهش کردووه، بۆن و شه راب و رۆنپیان بهسه ردا پرشتهوه.

جگه له بیدهنگیهکی قول، هیچ شتیکی تر لهو په رستگاپه دا نیه، ئاماژهی ژپانی نهینیهکانی خواوهنده، بهبئ وشه، باسی نهوهکانی رابوردوو و بهرهو پیش چوونی ئایینهکان دهکا، رۆخساری شاعیران دهبا بۆ جیهان، له وانیهی دهژین و باوهر به فهیلهسوفهکان دهکهن که دهلپن مروّف به ئایینهوه له دایک دهبن، به پپووست ههستیان دهکرد، که ئەوان ناتوان هیماکان وینه بکیشن و بیان بینن، ئەو مانایهی نهینیه شاراوهکانی ئاشکرا کرد له گهل ئارهزوویان بۆ ژپان و مردن.

لهو په رستگاپه له گهل سهلما مانگی جارپک په کترمان دهبینی، چهنه ساتیکمان بهیهکهوه بهسه ر دهبرد، تهماشای ئەو وینه غهریبانهمان دهکرد، بیرمان له

مه سیحی هه لواسراو ده کرده وه و ته ماشای پیاو و ژنانی
 فینیقیمان ده کرد که له و سه رده مه دا ژیاون،
 خو شه ویستی و جوانیان له که سایه تی عه شتار دا
 په رستووه، به سووتاندنی بو ن له پیش په یکه ره که ی، و
 پرشتنی عه تر له سه ر مه زارگه که ی، خه لکانیک هیچیان
 نه ماوه باسی لیوه بکه ن، جگه له ناوه کانیا ن، دووباره
 کردنه وه یان له گه ل تیپه ر بوونی کات له به رده م نه مری و
 هه تا هه تای ی.

نوسینه وه ی یاده وه ری ئه وساتانه ی له گه ل سه لما
 به سه رم برده ئاسان نیه، داهاتومان ده ترسی نی. ورده
 ورده نه یینه شاراو ه کانمان له قولایی دلمان ده رده هی نی،
 گازانده ی په کتری ده که ی ن له سه ر ئه و ئیش و ئازاره ی
 چیشتمان، هه ول بده ی ن دلنه وایی خو مان بده ی نه وه، به
 هیوای خه یالی خه ونه غه مگینه کان، هه موو کات و
 دواتریش هیمن ده بینه وه، فرمیسه که کانمان ده سرینه وه،
 زه رده خه نه نیشان بده ی ن، جگه له خو شه ویستی هه موو
 شتی ک له پیر خو مان ببه ی نه وه، باوه شمان له یه کتری دا،
 تاوه کو دلمان توایه وه، ئینجا سه لما ناوچوانمی ماچ
 ده کرد و دلمی پر ده کرد له خو شی، منیش ده توانم کاتی ک
 گه ردنی درژی داده نوینی ماچی بکه مه وه، له و کاته ی
 کولمه کانی سوور هه لده گه رین هه روه کوو یه که م
 تیشکی به ره به یان له گرده کان ده دا. به بیده نگ ی ته ماشای
 شه به قی دوورمان کرد، هه ردوو کمان ره نگاوی بووین به
 ره نگ ی پرته قالی خو ر ئاوا بوون.

وتوو وپژمان ته‌نھا له‌سه‌ر خۆشه‌ويستی نه‌بوو، زۆر جار باسی باسه‌هه‌نووکه‌بیه‌کانمان ده‌کرد، بیر و یرامان ئالوگۆر ده‌کرد. له‌کاتی وتوو وپژماندا، سه‌لما باسی شوپنی ئافره‌تی له‌ناو کۆمه‌لدا کرد، هه‌لسوکه‌وتی نه‌وه‌کانی یرابوردوو کاری له‌سه‌ر که‌سایه‌تیه‌که‌ی کردبوو، په‌یه‌ه‌ندی نیوان ژن و می‌رد، گه‌نده‌لی، نه‌خۆشیه‌کانی ده‌روونی، ترسی له‌سه‌ر ژبانی هاوسه‌رگیری سه‌لما به‌جپه‌یشتبوو. له‌بیرمه‌ده‌یگوت، "شاعیران و نوسه‌ران هه‌ولده‌ده‌ن له‌راستی ژن تیبگه‌ن، به‌لام تاوه‌کوو ئه‌میرۆ نه‌یان‌توانیوه‌له‌نه‌ینیه‌شاراوه‌کانی ناو دلی ئافره‌ت تیبگه‌ن. چونکه‌ئه‌وان ته‌ماشای ئافره‌ت ده‌که‌ن له‌پشت په‌رده‌ی سیکسه‌وه، جگه‌له‌پروخساری ده‌ره‌وه‌ی ئافره‌ت، هیچ شتیکی تر نابینن، ئه‌وان به‌هاوینه‌له‌لایه‌نی یرق و کینه‌وه، ته‌ماشای ئافره‌ت ده‌که‌ن، هیچ نادۆزنه‌وه‌جگه‌له‌لاوازی و خۆبه‌ده‌ستدانی ئافره‌ت.

له‌دیداریکی تر دا، سه‌لما ئاماژه‌ی به‌وینه‌هه‌لکه‌ندراوه‌کانی سه‌ر دیواره‌کانی په‌رستگا ده‌کرد، گوتی، "له‌ناو دلی ئه‌و به‌رده‌دا، دوو هیما هه‌یه، ئاماژه‌ده‌که‌ن به‌گه‌وه‌هه‌ری ئاره‌زه‌کانی ئافره‌ت و ئاشکراکردنی نه‌ینیه‌کانی گیانی، له‌نیوان خۆشه‌ويستی و غه‌مباریدا دیت و ده‌روا- له‌نیوان هه‌ست و قوربانی، له‌نیوان عه‌شتار له‌سه‌ر کورسی عه‌رش دانیشتوه، حه‌ززه‌تی مه‌ریه‌م له‌ته‌نیشته‌خاچ وه‌ستاوه. پیاو سه‌ربه‌رزی و یریز ده‌خوازی، نرخه‌که‌شی ئافره‌ت ده‌یدات."

جگه له خوا و پۆلى بالنده كان كه به سهر په رستگادا ده فږين، هيچ كه سي تر نه يده زاني، ئيمه به نهينى ليره په كترى ده بينين. سه لما به گاليسكه كه ي ده هاته پاركي پاشا، له ويشه وه به پي ده هاته په رستگاكه، منى ده دوزيه وه، كه زور به په روښه وه چاوه روانيم ده كرد. له چاوى خلك نه ده ترسايين و ويژدانمان نازارى نه ده داين، گيانپك به ناگر پاكرابووه وه و به فرميسك شورابووه وه زور به رزتر بوو له وه ي خلك شهرمى ليپكا و هاورا نه بن. به دهر بوو له ياساكانى كو پله يى و بير و را به سهر چووه كان، كه دژن به هه ستي دلى مروځ. نه و گپانه به سهر به رزى، به بي شهرم ده توانى له به رده م عهرشى خوا را بوه ستي.

كومه لگاي مروځ بو ماوه ي هفتا سه ده، ياساكانى گنده لى وه بهر هي ناوه، هه تا واي لي هاتوه ناتوانى له ياساكانى ناسمان وهه تا هه تايى تيبگا. چاوى پياوه كان له گه ل پرووناكى لاوازي مومه كان راهاتوه و ناتوانن پرووناكى خوږ بينن. نه خوښى ده روونى له نه وه يه كه وه بو نه وه يه كى تر به رپگاي بو ماوه يى گواستراوه ته وه، واي لي هاتووه بووه به به شيك له خلك. نه وانه وه كوو دپارده يه كى سروشتى ته ماشاى ده كه ن، نه ك وه كوو نه خوښى، خوا به سهر "ئاده م" ي دا باراندوه. نه گهر نه و خلكانه په كيك بدوزنه وه ميكرؤبى نه و نه خوښيه ي تيدا نه بن، نه و كه سه به شهرمه زار و هاورانه بوون دا ده نين. نه وانه وه كوو شهر بير له سه لما كه رامى ده كه نه وه، چونكه مالى هاوسه ره كه ي به جي هيشتووه و منى له

په‌رستگا ده‌بینی، ئه‌وانه نه‌خۆش و که‌م ئه‌قلن، ته‌ماشای ته‌ندروستی و ده‌نگ وه‌کوو یاخی بوو ده‌که‌ن. ئه‌وانه وه‌کوو می‌شووله‌کان وان، له‌تاریکی ده‌خشپن و له‌ترسی کاروان چیان تی‌ر بوون.

به‌ندی‌کراوانی زیندان، ده‌رفه‌تی پرا‌کردنیان هه‌بی و پرا‌نه‌که‌ن ترسنۆکن. سه‌لما به‌ندکراویکی بی‌تاوانی چه‌وساوه‌بوو. نه‌یتوانی خۆی له‌کو‌یله‌یی ئازاد بکات. ئایا ده‌بی سه‌رزه‌نشت بکری چونکه له‌په‌نجه‌ره‌ی به‌ندی‌خانه‌که‌یه‌وه، ته‌ماشای کی‌لگه سه‌وزه‌کان و ئاسمانی فراوانی کرد؟ ئایا خه‌لک وای داده‌نی سه‌لما له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی پرا‌ستگۆ نه‌بووه، چونکه هاتوو له‌ته‌نیشت من له‌نیوان مه‌سیح و عه‌شتار دانیش‌توووه؟ خه‌لک با ئه‌و شتانه‌بلین که‌دلیان خۆش‌ده‌کا، سه‌لما به‌ناو گو‌مه زه‌لکاوه‌کاندا تی‌په‌ر بوو، ئه‌و گو‌مانه‌ی گیانی که‌سانی تری تی‌دا نقوم بووه، گه‌یشته زه‌وی جیهان که‌به‌هاواری گورگه‌کان و چرپه‌ی ماره‌کان هه‌رگیز پیناگا. خه‌لک له‌وانه‌یه له‌سه‌ر من هه‌موو شتی‌ک بلین، ئه‌و گیانه‌ی خیوی مه‌رگی بینیه‌وه، له‌ده‌موچاوی دزه‌کان ناترسی، ئه‌و سه‌ری‌بازه‌ی شیره‌کانی دیتوه له‌سه‌ر سه‌ری هه‌لده‌فرین، جو‌گه‌له‌ی خوی‌نی له‌ژیر پی‌یه‌کانی بینیه‌وه، گو‌ی به‌و به‌ردانه‌نادا مندالان له‌شه‌قامه‌کان تی‌ی ده‌گرن.

به شی نۆیه م: قوربانیدان

رۆژبیکیان له کۆتایی مانگی حوزهیران، ئه و کاتانه ی خه لک له بهر گه رمای هاوین شار به جیده هیلن ، روو ده که نه شاخ، ههروه کوو جارن بۆ بینینی سه لما چووم بۆ په رستگا، کتییکی بچوکی شیعره کانی "ئه نده لوس" م له گه ل خۆم برد. گه یشته مه په رستگا، چاوه رپی هاتنی "سه لما" م ده کرد، ده مروانیه نیوان کتیه که م، دیری شیعره کانم ده خوینده وه، پر له خۆشیه کی یاده وه ری پاشاکان و شاعیران و سوارچاکان ، مالتا و ایبان له غه رناته کردبوو، به چاوی فرمیسکاوی و دلی پر له غه م به جییان هیشتبوو. باله خانه کانیان و په یمانگا کانیان و هیواکانیان له دوا ی خۆیان به جیهیشت بوو. دوا ی کاتژمیریک، "سه لما" م له ناو باغه که دیت، له په رستگا نزیک ده بوه وه، خۆی چه ماند بوه وه سه ر چه تره که ی ، هه ر وه کوو بلیی خه می هه موو جیهانی له سه ر شانیه کانی دانابئ. کاتیک هاته ناو په رستگا، تییینیم کرد گۆران به سه ر چاوه کانیدا هاتوو، ئاره زووم ده کرد بزانه چی رویداوه.

سه لما هه سته کرد چی به خه یالمدادادی، ده سته له سه ر سه رم دانا، گوتی، " وه ره، لیم نزیک بیه وه، خۆشه ویسته که م، وه ره، لیم گه ری باتینیوتیه که م بشکیئم، ساتی جیا بوونه وه مان هات". پرسیارم لی کرد، " ئایا هاوسه ره که ت، ده رباره ی یه کتری بینیمان لی ره زانیوو؟ وه لامی دامه وه، " هاوسه ره که م گرنگیم پینادا،

نازانى من چۆن كات بە سەر دە بەم، ھاوسەرە كەم لە گەل
ئەو كچە ھە ژارانە سەرقالە، ئەوانەى كە مەدەرەمەتى پالى
پيوە ناون بۆ مالى بە دەرەوشت، ئەو كچانەى بۆ خاترى نان
جەستەيان دەفرۆشن، خوین و فرمیسكیان تىكەل
بە يەكترى بوون."

لیم پرسى، "چى رىگات لیدەگرى بى بۆ پەرستگا
لە بەردەم خوا، لە تەنیشتم دابنیشى؟ ئايا گيانت داوات
لیدەكا لە يەكترى جىابىنەو؟ بە چاوە فرمیسكاو كانبەو
و لەلامى دامەو،" نەخىر، خۆشەو یستەكەم، گيانم داواى
جىابوونەو نەكردو، چونكە تۆ بە شىكى لە گيانم.
چاوەكانم ھەرگىز لە تەماشاكردنت تىر نابن، تۆ پرووناكى
چاوەكانمى بەلام ئەگەر قەدەر نوسىبى دەبى بە ناو
رپرەو نەسختى ژيان پىر لە بەرەستدا پىروم، ئايا من
قەناعەت دەكەم چارەنوسى تۆش وەك چارەنوسى منى
لەبى؟"، گوتى، "ناتوانم ھەموو شتىك بلیم، چونكە زمان
بەئیش و ئازار بیدەنگ بوو و ناتوانم قسەبكەم، لىوہەكانم
مۆركراون، ناتوانم بجولیم، ئەو نەتوانم پىت بلیم
ئەو یە دەترسم تۆش بكەو یته ناو ھەمان چال كە من
تىی كەوتوم."

كاتىك لیم پرسى، "سەلما مەبەستت چى و لە كى
دەترسى؟" بە دەستەكانى دەموچاوى داپۆشى، گوتى،
قەشە زانیویەتى من مانگى جارىك ئەو گۆرە بەجى
دەھىلم كە منى تىخستوو. "لیم پرسى،" ئايا سەرۆك
قەشە زانیویەتى ئیمە لیرە يەكترى دەبىنن؟" و لەلامى
دامەو، "ئەگەر زانیبىتى، تۆ ئىستا منت لیرە نەدەبىنى.

گومانی هه‌یه، هه‌موو به‌رده‌سته‌کان و پاسه‌وانه‌کانی
 ئاگادار کردۆته‌وه له‌ نزیکه‌وه به‌ وردی چاودێری من بکه‌ن.
 هه‌ستده‌که‌م ئه‌و ماله‌ی تێیدا ده‌ژیم، ئه‌و ڕێژه‌وه‌ی پێیدا
 ده‌ڕۆم، هه‌مووی چاون، چاودێریم ده‌که‌ن، په‌نجه‌کان
 ڕوه‌و من درێژ کراون، گۆیه‌کان بیره‌کانم ده‌بیستن".
 بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک سه‌لما بێده‌نگ بوو، فرمیسه‌که‌کان
 به‌سه‌ر کولمه‌کانیدا ده‌هاتنه‌ خواره‌وه، گوتی، "من له
 سه‌رۆک قه‌شه‌ ناترسم، مرۆقی ته‌ر له‌ ئاو‌بردن ناترسی،
 من له‌ تۆ ده‌ترسم بکه‌و‌یتته‌ ناو‌چالی سه‌رۆک قه‌شه‌، ببیت
 به‌ نیچیری، تۆ هه‌یشتا لاوی، هه‌روه‌کوو ڕووناکی خۆر
 ئازادی. من له‌ چاره‌نوس ناترسم، ئه‌و چاره‌نوسه‌ی هه‌موو
 تیره‌کانی له‌ سینگم داوه، له‌ هه‌ژدیها ده‌ترسم به
 پێیه‌کانت بدات، نه‌ هه‌یڵی به‌سه‌ر لوتکه‌ی چیا بکه‌وه‌ی،
 ئه‌و شوینه‌ی چاوه‌رێی داها‌تووت ده‌کا، به‌ خۆشی و
 سه‌ره‌رزی.

گوتم، "ئه‌وه‌که‌سه‌ی هه‌ژدیها پێوه‌ی نه‌دابێ، گورگی
 تاریکی پارچه‌پارچه‌ی نه‌کردبێ، ڕۆژان و شه‌وان هه‌لی
 ده‌خه‌له‌تینێ. سه‌لما، گۆیم لێبگره‌، به‌ئاگابه‌، گۆیم لێبگره‌،
 ئایا جیا‌بوونه‌وه‌ تاکه‌ ڕێگایه‌ له‌ خێوی خه‌لک و دلپيسان
 دورمان بخاته‌وه‌؟ ئایا ڕێژه‌وی خۆشه‌ویستی و ئازادی
 داخراون، هه‌یچ ڕێگایه‌کی ته‌ر نه‌ماوه‌ جگه‌ له‌ خۆ
 به‌ده‌سته‌وه‌دان به‌ ده‌ستی ئاره‌زووی کۆیله‌کانی مه‌رگ؟
 وه‌لامی دامه‌وه‌،" هه‌یچ شتی‌ک نه‌ماوه‌ جیا‌بوونه‌وه‌مان
 بپارێزی، مال‌ئاوایی له‌ یه‌کتري بکه‌ین" گیانم بوو به‌ دوو
 که‌سایه‌تی، ده‌ستی "سه‌لما"م گرت، زۆر به‌جۆشه‌وه‌

گوتتم، " ماوه په کی زوره سهر پېچی ناره زووی خه لکانمان نه کردووه، ههر له و کاته وهی په کتری ده بینین و تاوه کوو ئیستا، کویر پیشره ویمان ده کا، له گه ل خه لک له به رده م بته کانیان نه و پیشره و انانه مان په رستووه.

ههر له و کاته وهی من و تو په کتری ده بینین ، ئیمه که وتوینه ته ناو دهسته کانی سه روک قه شه، هه روه کوو دوو توپ به ناره زووی خووی به و شیوه په ی مه به سته تی هه لمان ده دا. ئایا خو مان به دهسته وه به دین تاوه کوو نه و کاته ی مهرگ ده مانباته وه؟ ئایا په زدان هه ناسه ی پیبه خشیوین، تاوه کوو بیخه ی نه ژیر پیبه کانی مهرگ؟ ئایا خوا نازادی پیبه خشیوین تاوه کوو بیکه ی نه سیبه ری کوپله پی؟ نه و که سه ی ناگری گیانی به دهستی خووی نه کوژینتته وه ، له بهر چاوی په زدان کافره؟ به و ناگره په زدان گیانی پیده سو تینئ.

نه و که سه ی به ره لهستی چه وساندنه وه ناکات، خووی ده کات به نا دادپه روه ر- سه لما من تو م خو شده وئ، توش منت خو شده وئ، خوشه ویستی سامانیکی به نرخه، دیاری په زدانه بو گیانه کان و هه سته کان. ئایا نه و دیاریه فری بدین، به رازه کان بلاوی بکه نه وه و پیی لیبنین؟ نه م جیهانه پره له تیروانین و جوانی. بوچی له ناو نه و تونیلله ته سه که دا بژین که سه روک قه شه و یاریده دهره کانی بویان هه لکه ندووین؟ ژیان پره له خو شگوزه رانی و نازادی، بوچی نه و باره قورسه له سه ر شانمان لانه دین، زنجیره کانی پیبه کانیان نه پسینین، به ره و نازادی و ناشتی پروین؟ هه سته با نه و په رستگا بچوو که

به جیبهیلین، یروین بۆ پرستگا گه وره که ی یه زدان، ههسته
 با یروین بۆ وولاتیک و کۆیله پشتگوۆ خستن به جیبهیلین،
 یروین بۆ وولاتیک دوور، دهستی دزه کانی نه گاتئ.
 با به شه و یروینه که ناری ئاو به به له میک له زه ریا
 بپه رینه وه، یروین بۆ ئه و شوینه ی پره له خوۆشی و لیک
 تیگه یشتن. به گومان مه به، سه لما ئه و خوله کانه بۆ ئیمه
 زۆر به نرختره له تاجی سه ری پاشایان و له عه رشی
 فریشته کان پیروۆزتره. با به دوای پرووناکی بکه وین،
 پیشره ویمان ده کا له و بیابانه وشکه به ره و کیلگه
 سه وزه کان، ئه و کیلگانه ی گوله کان و پرووه که کانی بۆن
 تیی دا ده روین".

سه لما سه ری له راند، ته ماشای شتیکی نه بینراوی له
 بنمیچی پرستگا کرد، زه رده خه نه یه کی غه مبار له سه ر
 لیوه کانی ده رکه وت، ئینجا گوتی، "نا، نا، نا،
 خوۆشه ویسته که م. یه زدان په رداخیکی له ناو ده ستم
 داناوه، پریه تی له سرکه و تالی، . خوۆم ناچار کرد
 بیخۆمه وه، تاوه کوو تالی ته واو بزانه چۆنه، له بنی
 په رداخه که هیچی تیدا نه ما، جگه له چه ند دلۆپه یه ک،
 ئه وه ش له سه ره خوۆ ده یخۆمه وه. من شایسته ی ژیانیکی
 نوۆ و خوۆشه ویستی نیم، من ئه وه نده به هیز نیم،
 شیرینی و خوۆشی ژیانیکی تر بینم، چونکه بالنده ی بال
 تیکشکاو ناتوانئ به ئاسمانی فراواندا بفرئ.

ئه و چاوانه ی فیۆی پرووناکی لاوازی مۆمه کان بوون،
 ناتوانئ ته ماشای خوۆر بکا. باسی خوۆشگووزه رانیم بۆ
 مه که، وام لیده کا ئازار بچیزم. باسی ئاشتیم بۆ مه که،

سیبهره که ی ده متوقیئی. ته ماشام بکه، ئه و چرپهت نیشان دهدهم، که یه زدان له ناو خۆله میشی دلمدا هه لیکردوه - تو ده زانی من توّم خۆشدهوی، ههروه کوو خۆشه ویستی دایک بو منداله تاقانه که ی. خۆشه ویستی قیری کردم که بتپاریزم، نه که ته نها له خه لکان به لکو له خۆشم.

خۆشه ویستی به ئاگر پاککراوه ته وه، رامده گری، نایه لی دوات بکه وم بو دورترین وولات. خۆشه ویستی ئاره زووم ده کووژی، تو ده توانی به ئازادی بی وینه بژی. خۆشه ویستی سنووردار، داوای ده سته سه رداگرتنی خۆشه ویستیدا ده کات، به لام خۆشه ویستی بی سنوور ته نها داوای خۆی ده کا. ئه و خۆشه ویستی له نیوان ساده یی و به ئاگابونه وه دین ته نها به بونی خۆی رازیه، به باوه ش لیدان پیده گا. ئه و خۆشه ویستی له باوه شی یه زدان له دایک بووه، و له گه ل نه نییه کانی شه و هاتوته خواره وه، له گه ل هیه شتییک ئاخافتن ناکا، جگه له نه مری، و له پیش هیه شتییک به جوانی ناوه ستی، جگه له به رده م خواوه ند.

کاتییک زانیم سه روک قه شه نایه وی مالی برازا که ی به جی به یلم و خۆشیه که م لیبستیئی، له به رده م په نجه ره ی ژووره که م وه ستام، ته ماشای ده ریام ده کرد، بیرم له ولاته دوره کانی پشت ده ریا ده کرده وه، بیرم له ئازادی راسته قینه و سه ره خویی که سی ده کرده وه که ده کری له وی بیدوزیته وه. هه ستم کرد له نزیک تو ده ژیم،

به سیبهری گیانت دهوره دراوم، له زیرانی سوژی تۆدا
نقووم بووم.

ئەو هەموو بیروۆکانە دلی ئافرەت ڕەوشەن دەکاتەو،
وای لێدەکا له ڕەوشتە کۆنەکان یاخی ببی و لەسیبهری
ئازادی دادپەرۆهری بژین وایلێکردم باوهر بکەم من لاوازم،
خۆشه ویستیە که مان سنوورداره و خەیاڵه، ناتوانی
به رامبەر پرووی خۆر بوهستی. وه کوو ئەو پاشایە
وولاته که ی و سامانه که ی لی زهوت کرابی، به لام له ناکاو
ده موچاوتم له ناو فرمیسکه کانمدا دی، ته ماشایان
ده کردم، هاته وه یادم که تو جارێکیان پیت گۆتم (وه ره،
سه لما، وه ره، با به رامبەر باله خانه ی زیران به هیزبین، با
وه کوو سه ربازی ئازا، روبه پروی دوژمن بوهستین،
به ره نگاری چه که کانی ببینه وه. ئەگەر کوژراین، ئەوا
وه کوو شه هید ده مرین، و ئەگەر جهنگمان برده وه ئەوا
وه کوو پالەوان ده ژین، به رهستی ئازا و کاری قورس،
به ئایروتره له پاشه گەز بونه وه و خو به دهسته وه دان).

خۆشه ویسته که م کاتیگ مه رگ به دهوری جیگای باوکت دا
ده خولایه وه ، تو ئەو وشانه ت درکاند. دوپنی ئەو
ووشانه تم به بیر هاته وه، ئەو کاته ی بالی بیه یوایی
به سه ر سه رمدا ده خولایه وه، . خو م به هیز کرد و هه ستم
کرد، ئەو کاته ی له زیندانه تاریکه که م دام، جوړیک له
ئازادی به نرخ، ئەسته مه کانمان ئاسان ده کا و غه مه کانمان
که مده کاته وه، ده یان ڕه ویننیه وه. زانیم که
خۆشه ویستیە که مان له زه ریا قوولتره، له ئەستیره کان
به رز تره، له ئاسمانیش فراوانتره. من هاتمه ئیره بو

ئەو ھەي بتيبنم، لە گيانى لاوازمدا، ھيژىكى نوۆ ھەيە، ئەو ھيژە بريتيە لە تواناي قوربانى دان بە شتيكى مەزن، لە پيئاوى وەدەست ھيئانى شتيكى مەزنتر، قوربانيدان بە خوشيم، بە شپوھيەك توۆ بە ڤووسوورى بمينيتهو، لە چاوى خەلكدا ڤيژدار بى و دوور بى لە كودەتا و چەوساندەو.

لە ڤاڤووردوو كە دەھاتم بوۆ ئيره، ھەستم دە کرد زنجيريكى قورس ڤامدە كيشي، بە لام ئەمروۆ بە ھيوايەكى تر ھاتم بوۆ ئيره، پيکەنين بە ئالقەي زنجيره کان، ڤيگا كورت دەكاتەو، وەكوو خيويكى ترسنوۆ دەھاتم بوۆ ئەم ڤەرستگايە، بە لام من ئەمروۆ وەكوو ئافرەتيكى ئازا ھاتم. ئەو ھەي لە قوربانى دان ڤە لە دەكا، نرخی ئازار چيشتن دەزانى، ژنيك حەزدەكا خوۆشە ويستەكەي لە خەلكانى بيياك و گيانى برسى، ڤاڤيژى.

من ھەر وەكوو سيپەري لەرزوۆك لە تەنيشتت دادەنيشتم، بەلام من ئەمروۆ ھاتووم لە نيوان عەشتار ومەسيح، راستەقينهى خوۆمت نيشان بەدم. من درەختيكم لە سيپەر ڤواوم، ئەمروۆ لقەكانم بلاو كردوۆتەو ھەي بوۆ ئەو ھەي لە ڤووناكايى ڤوۆژ بشەكيئەو. ھاتووم پيئت بليم، مالنوا، خوۆشە ويستەكەم، ھيوادارم مالنوا وييمان مەزن و ترسناك بى ھەر وەكوو خوۆشە ويستەكەمان. با مالنوا وييمان وەكوو ئاگر بى ئالتون بچەمينيتهو و جوانتر بيدرەوشينيتهو.

سەلما ڤيگاي نەدام قسەبەكەم و ناڤرەزاييم دەربيرم، بەلكو تەماشاي كردم، چاوەکانى دەدرەوشانەو، دەموو چاوى

ئاپىروى لېدەبارى، ھەروەكۇو فرېشتەى بېدەنگ و رېزدار. خۆى فرېداپە سەرم ، ھەرگىز لە رابوردوودا ئەوەى نەكردو، بەقۇلەكانى باوەشى پېداكردم، ماچېكى درېژ و قوول و ئاگرېنى لېوۋەكانمى كرد.

كاتېك خۆر ئاوا بوو، تېشكەكانى لە باغەكان و رەزەكان كشانەو، سەلما چوۋە ناوەرەستى پەرستگا، تەماشای دېوارەكان و قوزبەنەكانى كرد، ھەروەكۇو بلىپى پرووناكى چاۋەكانى دەخاتە سەر وئەكان و ھېماكان. لە وئەى مەسىح نزىك بوەو، چوۋە سەر چۆكان و پېئەكانى مەسېحى ماچكرد، و چرپاندى، "ئى، مەسىح، مەن خاچم ھەلبىژارد و جېھانى خۆشى و ئارەزوى عەشتارم بەجېھېشت.

جەلە دىركاۋىەكانم لەبەركرد و جلى لۆرىلم پىشتگوئى خست، لە جىاتى عەتر و بۆن، خۆم بەخوئىن و فرمېسك شوشت، لەجىاتى شەراب و گوللو، سرکە و تالىم خواردەو، خواۋەندى مەزن وەكۇو يەكېك لە بەدوا كەوتوۋەكانت قبوولم بکە و پېشەرەوئىم بکە. بېم بەرەو مەزنىت بې، ھەروەكۇو ئەوانەى تۆيان ھەلبىژاردو، تېكەل بە وئەت بوون، لەگەل غەمیان شىرىن بوون."

سەرى ھەلپىرى، تەماشای كردم، گوتى، "ئىستا بە دلخۆشىەو دەگەرېمەو ئەشكەوتە تارىكەكەم. ئەو ئەشكەوتەى خپوى ترسناك تېى دا نېشتەجېئە، دلت پېم نەسووتى، خۆشەوئىستەكەم، بو من دلنىگەران مەبە، چونكە ئەو گىانەى سېبەرى خوا دەبېنى، ھەرگىز لەخپو و

جادوه کانی شه‌یتان ناترسی. ئەو چاوه‌ی جارێک ته‌ماشای
 یه‌زدانی مه‌زنی کردبێ، به‌ ئازاری جیهان داناخرێ.
 سه‌لما ئەو وشانه‌ی گوتوو په‌رستگای به‌ جیه‌یشت، من
 له‌وێ مامه‌وه، له‌ ده‌ریابه‌کی قولدا وونبووم، له‌ جیهانی
 وه‌حی دا نقووم بووم، ئەو شوپنه‌ی یه‌زدان له‌سه‌ر
 عه‌رش داده‌نیشی و فریشته‌کان هه‌لسوکه‌وتی مرو‌ف
 ده‌نوسنه‌وه، رووحه‌کان تراژیدیای ژیان ده‌لپنه‌وه،
 بووکه‌کان گۆرانی سرودی خۆشه‌ویستی به‌هه‌شت
 ده‌لپن، غه‌مباری و نه‌مری.

کاتی‌ک به‌هۆش خۆم هاتمه‌وه، شه‌و داها‌تبوو، خۆم
 به‌سه‌رلێشپیاوی له‌ناوه‌راستی باغه‌کاندا دیته‌وه،
 ده‌نگدانه‌وه‌ی هه‌موو وشه‌کانی "سه‌لما"م دووباره
 ده‌کرده‌وه، بێده‌نگیه‌که‌یم ده‌هاته‌وه یاد، جوله‌کانی،
 هه‌لسوکه‌وتی، ده‌رپرینه‌کانی، ده‌ست لێدانه‌که‌ی، تا ئەو
 کاته‌ی له‌ مالتا‌واپی و ئازاری ته‌نیایی تیگه‌یستم.

زۆر دلته‌نگ و دلشکاو بووم. یه‌که‌مجارم بوو ئەو راستیه‌م
 زانی که‌هه‌رچه‌نده‌پیاو به‌ ئازادی له‌ دایک ده‌بێ، به‌ندی
 یاساکان ده‌می‌یتته‌وه، ئەو یاسایانه‌ی باپیرانمان دایانناوه،
 ئەو ئاسمانه‌ی وامانده‌زانی ناگۆرێ، ده‌رئه‌نجامی
 ئەمرو‌یه‌بو‌ ئاره‌زووی سبه‌ینێ، خۆبه‌ده‌ستدانی دو‌ینێ یه
 بو‌ ئاره‌زووی ئەمرو‌- زۆربه‌ی کاتی ئەو شه‌وه، من بیرم له
 یاسای گیان ده‌کرده‌وه، ئەو یاسایه‌ی وایکرد سه‌لما له
 جیاتی ژیان مه‌رگ هه‌لبژێرێ. زۆر کات سه‌ربه‌رزیم
 قوربانی به‌راورد ده‌کرد به‌ دلخۆشی یاخی بوه‌کان، بو‌
 ئەوه‌ی بزانه‌م کامیان جوانتر و رێزدار تره‌، به‌لام تاوه‌کوو

ئىستا لەناو ھەموو شتەکان تەنھا يەك راستيم بۆ
دەرکەوتوو، ئەویش پىزىيە، کە ھەموو کارەکانمان جوان
و بە ئايروو دەکا، ئەو پىزىيەش لەناخی سەلما کەرامى دا
ھەبوو.

به شی ده یه م: رزگار کر

پینچ سال به سهر هاوسه رگیری سه لما تیپه ری، هیچ مندالیان نه بوو، بو ئه وهی په یوه ندی گیانی نیوان سه لما و هاوسه ره که ی به هیژ بکات، گیانی بیژ لیکه ره وه یان به یه که وه بیه ستی. له هه موو شوینیک ئافره تی دایراو به باش ته ماشا ناکری، چونکه زوره ی پیاوان له ریگای منداله کانیانه وه به نه مر ده میننه وه. پیاوانیکی زور وه کوو دوژمن ته ماشای ئه و ئافره تانه ده که ن مندالیان نابئی، رکیان لیپه تی به ته نیایی ده یه یلنه وه، هیوای مردنی بو ده خوازن. مه نسور بی غالب له و جوړه پیاوانه بوو، له رووی مادده وه، وه کوو خاک بوو، ره ق وه کوو ئاسن، چا و برسی وه کوو گوډ. ئاره زوی بونی مندال بو ئه وه ی له دوا ی خو ی ناو و سومعه ی هه لبرگی، وایلیکرد رکی له سه لما بیټ. هه رچه نده سه لما جوان وشیرین بوو.

دره خت له ئه شکه وتدا پرویت، به رناگری، سه لما له سیپه ری ژیاندا ده ژیا، گوپی به مندالبون نه ده دا..... بولبول له ئه شکه وتدا هیلانه دروست ناکا، بو ئه وه ی بڅپوه کانی کوپله نه بن.... سه لما زیندانی خه مبوو، ئاره زوی یه زدان بوو که سه لما زیندانیه کی تری نه بی هاوبه شی ژیانی بکا. گولی کیلگه کان مندالی سۆزی خوړن، خو شه ویستی سروشتن، مندالانی پیاوه کان سۆز و خو شه ویستین.

گیانی خو شه ویستی و سۆز، هه رگیز له ماله جوانه که ی سه لما له راس بیروت نه بوو، به هه رحال سه لما هه موو

شه و پک له به رده م یه زدان کړنوشی ده برد، ده پارایه وه خوا مندالیکی پی ببه خشی، خوشی و دلنه وایی سه لما بداته وه..... به رده وام ده پارایه وه تاوه کوو یه زدان پارانه وه که ی قبوولکرد.... دره ختی ناو نه شکه وت له کو تاییدا گهش بوه وه، به ری گرت. بولبول له ناو نه شکه وت به په ری پاله کانی ده ستیکرد به دروستکردنی هیلانه، سه لما قو له کانی به ره و یه زدان درپژکرد بو و هرگرتنی دیاری خودا، هیچ شتی که له جیهان نه یده توانی سه لما دلخوش بکا وه ک نه وه ی بییت به دایک.

سه لما زور به په رو شه وه چاوه پروانی ده کرد، روژانی ده ژمرد، چاوی له داهاتوو بوو خوی مه زن و شیرین ده نگی مندا ل بخته به ر گوپی....

ده ستی کرد به دیتنی داهاتووی گه شی به ره به بیان له ناو فرمیپسکه کانیدا.

مانگی نیسان بوو سه لما له ناو جیگای ئیش و نازاردا راکشا، نه و کاته ی ژیان و مهرگ ده جه نگان. پزیشک و مامان ئاماده بوون، بو هینانی میوانی نوئ بو جیهان. دره نغانی شه و سه لما ده ستیکرد به گریانی یه ک له دوا ی یه ک، گریانی ژیانی هاو به شی... گریانی به رده و امی ئاسمان له هیچه وه.... گریانی هیزی لاواز له به رده م هیزه نه گوړه مه زنه کان... گریانی سه لمای هه ژار، به بیزاری له ژیر پیپه کانی ژیان و مهرگدا پالکه وتبوو.

به ره به بیان سه لما کورپکی بوو. کاتی که سه لما چاوی هه لهینا له هه موو لایه کی ژووره که وه زه رده خه نه ی دی، جارپکی تر ته ماشای کرد، له ته نیشته جیگاکه ی، ژیان و

مه‌رگ ده‌جه‌نگن، چاوه‌کانی داخست، گریا، بۆ‌یه‌که‌مجار گوتی، "ئای، کۆرپه‌که‌م"، مامانه‌که‌ کۆرپه‌که‌ی به‌قوماشی نه‌رم پیچایه‌وه، مه‌لوۆتکه‌ی کرد، له‌ته‌نیشته‌ دایکی داینا، به‌لام پزیشکه‌که‌ به‌رده‌وام ته‌ماشای سه‌لمای ده‌کرد، زۆر به‌په‌رۆشه‌وه سه‌ری ده‌هه‌ژاند.

ده‌نگی خۆش دراوسپیکانی به‌ئاگا هیئا. به‌پراکردن هاتنه‌ ناو مال بۆ پیروۆزبایی لیکردنی باوک به‌بۆنه‌ی له‌دایکبوونی میراتگر، پزیشکه‌که‌ به‌رده‌وام له‌سه‌لما و کۆرپه‌که‌ی ده‌روانی، سه‌ری باده‌دا....

خزمه‌تکاره‌کان به‌پراکردن چوون مزگینیی خۆش بدنه‌ن به‌مه‌نسور بئ، به‌لام پزیشکه‌که‌ به‌بئ هیوایی ته‌ماشای سه‌لما و کۆرپه‌که‌ی ده‌کرد.

پروۆزه‌لات، سه‌لما کۆرپه‌که‌ی له‌سه‌ر سینگی دانا، کۆرپه‌که‌ بۆ‌یه‌که‌مجار چاوه‌کانی کرده‌وه، ته‌ماشای دایکی کرد، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک و بۆ دواچار چاوه‌کانی داخست. پزیشکه‌که‌ کۆرپه‌که‌ی له‌باوه‌شی سه‌لما ده‌ره‌یئا، فرمیسک به‌سه‌ر روومه‌تیدا ده‌هاته‌ خواره‌وه، پزیشکه‌که‌ به‌هیمنی چرپاندی "میوانیکی رویشتوو".

له‌وکاته‌ی دراوسپیکان له‌گه‌ل مه‌نسور بئ له‌ناو هۆله‌ گه‌وره‌که‌ی ناو مال بۆ ته‌ندروستی کۆرپه‌که‌ی ئاهه‌نگیان ده‌گێرا و ده‌یانخواره‌وه، منداله‌که‌ کۆچی دواپی کرد، سه‌لما ته‌ماشای پزیشکه‌که‌ی کرد، پارایه‌وه، "منداله‌که‌مم بده‌یه، بابیخه‌مه‌ باوه‌شم".

هه‌رچه‌نده‌ منداله‌که‌مردبوو، ده‌نگی په‌رداخه‌کانی مه‌ی خواردنه‌وه، له‌هۆله‌که‌ له‌زیادبووندا بوو....

مندالہ کہ له بهر به بیان له دایک بوو، له گه ل روژ هه لات
کوچی کرد....

وه کوو بیرو که یه ک له دایک بوو، وه کوو هه ناسه یه کی
مردو، وه کوو سپهر دیار نه ما.

نه ژیا تا وه کوو دلنه وایی و دلخوشی دایکی بدات.
ژیانی له کو تایی شه و ده ستیپکرد، له گه ل ده ستیپکردنی
روژ کو تایی هات. هه روه کوو دلپه یه ک له چاوی تاریکی
پژاو به دست لیسانی پرووناکی وشکبوه وه.

گه وه ره پک هه لکشانی ئاو بو که نار هی نایی، له گه ل
داشکانی ئاو گه رایه وه قولایی ده ریا...
ئه و سه وسه نه ی له تووی ژیان چروسکا، له ژیر پییه کانی
مه رگ هاردره.

میوانیکی نازیز دلی سه لمای دره وشانده وه، رویشتنی
گیانی سه لمای کوشت.

ئه وه ژیانی پیاو هه کانه، ژیانی نه ته وه کانه، ژیانی
خوره کانه، مانگه کان، نه ستیره کان.

سه لما ته ماشای پزیشکه که ی کرد، گریا، "مندالہ که مم
بده یه، بابیگر مه باوه شم، مندالہ که مم بده یه، باشیری
بده می".

پزیشکه که سه ری دانه واند، به دهنگی پچر پچر گوتی،
مندالہ که ت مردوه، خاتوون، ئارام به.

سه لما ئه وه ی له پزیشکه که بیست، به هاوار گریا.
ئینجا هیور بووه وه، به دلخوشیه وه زهرده خه نه ی گرت،
روخساری گه شایه وه، هه ر وه کوو بللی شتیکی

دۆزبیتته وه، و به هیمنی گووتی، " منداله که مم بدهیه، لیم نزیك که ره وه، بابیبنم مردوه".
 پزیشکه که منداله مردوه که ی هه لگرت، خستیه نیوان
 قۆله کانی سه لما. سه لما باوه شی پیداکرد. " تۆ هاتیت من
 به یته وه، تۆ هاتیت ریگی که نارم نیشان بدهی، ئە وه
 لیڕه م کۆرپه که م، پیشم که وه با ئە و ئەشکه وته
 به جیبهیلین.

دوای یه ک خوله ک تیشکی خۆر له په رده ی په نجه ره که وه
 هاته ژوره وه، که وته سه ر دوو جهسته ی ئارام، له سه ر
 جیگا درپژ بوو پوون، به که رامه ت و بیدهنگی پوون،
 پاراسترا بوون، باله کانی مه رگ سیبه ری له سه ر کردبون.
 پزیشکه که له ژوره که به چاوی فرمیسکه وه چوو
 دهره وه، گه یشته هۆله گه وره که، ئاههنگه که گۆرابوو،
 ببوو به ماته مینی، به لام مه نسور بی غالب یه ک وشه ی
 نه درکاند، هیچ فرمیسکی نه رشت. وه کوو په یکه ریك
 به بی جۆله وه ستابوو، په رداخی خواردنه وه ی مه ی
 له دهستی راستیدا بوو.

رۆژی دوایی سه لما به جلی بوو کینیه که ی له ناو کفن دا
 پیچرا، منداله که ش له ناو کفنه که پدا مه لۆتکه کرابوو،
 کفنی منداله که باوه شی دایکی بوو، گۆری منداله که
 سینگی ئارامی دایکی بوو. دوو ته رم له ناو یه ک کفن دا.
 به پۆشته و په رداخ له گه ل خه لکه که رویشتم، سه لما و
 منداله که یمان برد بو دوا مه نزلیان.

گه‌یشتینه گۆرستان، سه‌رۆک قه‌شه غالب وتاری ده‌خوینده‌وه، و قه‌شه‌کانی تر ده‌پارانه‌وه. له‌سه‌ر رووی تاریکیان شه‌یتانی گوئ پینه‌دراو به‌دی ده‌کرا. کاتیکی ته‌رمه‌کان شوئراکه‌ خواره‌وه، یه‌کیکی له‌ ته‌ماشای که‌ران چرپاندی "ئه‌وه یه‌که‌مجاره له‌ ژیانمدا دوو جه‌سته له‌ناو یه‌ک کفن دا بیینم".

یه‌کیکی تر گوئی، "هه‌ر وه‌کوو بلئی ئه‌و منداله‌ هات دایکی له‌ هه‌وسه‌ره نه‌بووه‌که‌ی بزگار بکا".

یه‌کیکی تریش گوئی "ته‌ماشای مه‌نسور بی بکه‌ن، ته‌ماشای ئاسمان ده‌کا، هه‌روه‌کوو بلئی چاوه‌کانی له‌شوشه‌ دروستکراون". هه‌ست ناکا له‌یه‌ک روژدا، خیزانه‌که‌ی و منداله‌که‌ی له‌ ده‌ست دابی". یه‌کیکی تر گوئی "سه‌به‌ی، سه‌رۆک قه‌شه‌ی مامی، ماره‌پیری له‌ گه‌ل ژنیکی ده‌وله‌مه‌ند تر و به‌هێتر بو ده‌کا".

قه‌شه‌کان به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر سه‌روود خویندنه‌وه، تاوه‌کوو گوئ هه‌لکه‌ن، گوئره‌که‌ی پیرکرده‌وه و دایپۆشی. ئینجا خه‌لکه‌که‌ به‌تاک له‌ سه‌رۆک قه‌شه‌ و پیرازاکه‌ی نزیکه‌بوونه‌وه، به‌ وشه‌ی شیرین و دلنه‌وایی سه‌ره‌خۆشیان لی‌کردن، به‌لام من له‌لایه‌ک راوه‌ستابووم به‌بی ئه‌وه‌ی هه‌یج که‌سه‌یک دلنه‌واییم بداته‌وه، هه‌روه‌کوو بلئی سه‌لما و منداله‌که‌ی بو من هه‌یج نه‌بوو بن.

مالئاواییه‌ رویره‌شه‌کان گۆرستانیان به‌جیه‌یشت، گوئ هه‌لکه‌ن به‌شوئله‌که‌یه‌وه له‌نزیکی گۆریکی تر راوه‌ستابوو.

لېی نزیكبوومه وه، لېم پرسى، " ئايا گۆرى فارس ئەفەندى
كەرامى پېدەزانى؟ له كوڤيه؟".

بۆ چركه يه ك ته ماشاى كردم، په نجهى بۆ گۆرىك دريژ
كرد، گوتى، " لېره يه، من گۆرى سه لمام له تەنيشتى
هه لكه ند و منداله كەش له سەر سينگى " سه لما" يه،
له سەر هه موويانه وه به هه مان خۆل به و شوڤله
دامپوشينه وه".

پېم گووت، " هەر له م چاله شدا، تۆ دلى منت ناشت".
كاتيك گۆر هه لكه ن له پشت دره خته كانه وه ديار نه ما،
نه متوانى چيتر به رگرى بكه م، " كه وتمه سەر گۆرى سه لما
و گريام".

كۆتايى

نووسەر:

باله تیکشکاوہ کان رۆمانیکه شاعیر و رۆماننوسی ئەمەریکی بەرەچە لە ک لوپنانی جبران خەلیل جبران لە سالی ۱۹۱۲ نووسیویەتی و بلاوی کردۆتەوہ. نووسەر لە ۱۶ کانونی دووہمی ۱۸۸۳ لە باکووری لوپنان لە بنەمالە یەکی هەژار لە دایک بوو، ناسراوہ بە شاعیر و نووسەری تاراوگە (کوچ رەو) و لە ۱۰ نیسانی ۱۹۳۱ لە تەمەنی ۴۸ سالی بەنەخۆشی سیل لە نیویۆرک کوچی دواپی کردوہ و لە سەر داوای خۆی تەرمەکە ی لە بیروت بە خاک سپێردراوہ.

وه رگير:

پ.ی.د. محمد عه زيز سه عيد
له ۱۹۵۳/۹/۲۷ له شاری قه لادزی له دایک
بووه.

خویندنی سه ره تاپی، ناوه ندی، دواناوه ندی
هر له قه لادزی ته واو کردووه.

له ۱۹۷۷/۶/۲۶ به پله ی په که م به شی فیزیا / کولیز ی زانست / زانکوی
سلپمانی ته واو کردوه. وه زیری خویندنی بالا خه لاتی
سه رۆککۆماری پپیه خشیوه.

له ۱۹۸۰/۱۲/۱۲ پروانامه ی ماسته ری له بواری که شناسی له زانکوی
به رمنگه ام له ولاتی به ریتانیا به ده ست هپناوه.

له ۲۰۰۱/۸/۲۵ پروانامه ی دکتۆرای له بواری که ردوونناسی له به شی
گه ردوون / کولیز ی زانست / زانکوی به غداد وه ده سته پناوه.

ئپستا مامۆستایه له به شی زانستی گشتی / کولیز ی په روه رده ی
بنه ره ت / زانکوی سه لاهه ددین

به ره مه کانی:

ده یان بابه تی زانستی و وپژه یی له رۆژنامه ی هاوکالای، گوڤاری کاروان،
گوڤاری زانکۆ پریس بلاو کردۆته وه.

له که ناری ئاوه کانی بایلوون، 22 کورته چیرۆک له ئینگلیزیه وه کردویه به
کوردی. کانوونی دووهم 2022.

رۆبنسن کړوسۆ. دانیل دیفو... وه رگير له ئینگلیزیه وه کردویه به کوردی.
ئاب 2022

بنه ماکانی زانستی گشتیز ئاب 2022.

له ماوه ی پازده رۆژدا له نیوان ۲۰۲۲/۶/۱۲ تاوه کوو ۲۰۲۲/۶/۲۷ نه و
چیرۆکه ی له ئینگلیزیه وه وه رگير اووه بۆ زمانی کوردی.

مۆباپل: 07504622954

ئیمیل: mohammed.aziz@su.edu.krd